

ಹಿಂದೂ

ಧರ್ಮ

ಮಹಾನ್

ಶೇಖರು :— ಸಂತ ರಾಮ್‌ಪಾಲ್ ದಾಸರು.

ಸಂಚಾಲಕರು :— ಶತ್ಯಲೋಕ ಆಶ್ರಮ, ಬರವಾಲಾ ಜಿಲ್ಲೆ-ಹಿಂದೂ (ಹರಿಯಾಣ)

ಜೀವವೇ ನಮ್ಮ ಜಾತಿ, ಮಾನವ ಧರ್ಮ ನಮ್ಮದು।
ಹಿಂದೂ, ಮುಸ್ಲಿಂ, ಸಿಹ್ರ್, ಈಸಾಯಿ, ಯಾವ ಧರ್ಮವೂ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ ||

ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾದಕಾಗಿ
ಸಂತ ರಾಮ್‌ಪಾಲ್ ಮಹಾರಾಜರ ಅಧ್ಯೋಪ್ಯಾಸ್ಸು
ಪ್ರೇಸ್‌ಮೈಡ್‌ರೊನಿಂದ ಡೋಂಗ್‌ಲೋಡ್‌ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

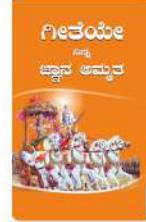

Google Play

DOWNLOAD APP NOW

ಗೀತೆ ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನ ಅರ್ಪಣೆ ಅಥವಾ ಬದುಕುವ ದಾರಿ ಮಸ್ತಕವನ್ನು
ಉಚಿತವಾಗಿ ಪಡೆಯಲು ನಮಗೆ ಏಸ್‌ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿ,

81 93 81 93 81

ಮೋಶೆಲ್ ಮೇಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆನ್ನು Follow ಮಾಡಿ.

Spiritualleadersaintrampalji

@SaintRampalJiM

Sant Rampal Ji Maharaj

{ದಿನಾಂಕ :– 25 ಮೇ 2013 ಕ್ಕೆ ಲೇಖನ ಕಾರ್ಯ ಮೊಣಾಗೊಂಡಿತು.}

ಪ್ರಫೆಮ ಸಂಸ್ಕರಣ ಜೂನ್ 2013 = 10,000

ದ್ವಿತೀಯ ಸಂಸ್ಕರಣ ಏಪ್ರಿಲ್ 2014 = 20,000

ಲೇಖಕರು :– ಸಂತ ರಾಮ್‌ಪಾಲ್ ದಾಸರು.

ಸಂಚಾಲಕರು :– ಸತ್ಯಲೋಕ ಆಶ್ರಮ, ಬರವಾಲಾ ಜಿಲ್ಲೆ-ಹಿನ್ದಾರ್ (ಹರಿಯಾಣ)

ಮುದ್ರಕರು :– ಕಬೀರ್ ಪ್ರಿಂಟಸ್

C-117, ಸೆಕ್ಟರ್-3 ಬವಾನಾ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯಾ, ನವದೆಹಲ್.

ಪ್ರಕಾಶಕರು :– ಪ್ರಚಾರ ಪ್ರಸಾರ ಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಸರ್ವ ಭಕ್ತ ಸಮೂಹ, ಸತ್ಯಲೋಕ ಆಶ್ರಮ, ಹಿನ್ದಾರ್ – ಟೋಹಾನಾ ರಸ್ತೆ ಬರವಾಲಾ. ಜಿಲ್ಲೆ ಹಿನ್ದಾರ್ (ಪ್ರಾಂತ್ಯ-ಹರಿಯಾಣ) ಭಾರತ.

8222880541, 8222880542, 8222880543, 8222880544, 8222880545.

ಸತ್ಯಲೋಕ ನಾಮೋಪದೇಶ ಕೇಂದ್ರ, ಬೆಂಗಳೂರು (ಕರ್ನಾಟಕ)

8884445281, 7026200360

e-mail : jagatgururampalji@yahoo.com

visit us at - www.jagatgururampalji.org

“ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಮಹಾನ್”

ಸರ್ವ ಪ್ರಥಮ ಇದನ್ನು ಓದಿ :~

❖ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಧರ್ಮಗಳು (ಪಂಥ) ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ (ಸನಾತನ ಪಂಥ ಇದನ್ನು ಆದ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ನಂತರ ಅವರ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿದಂಥ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವ ಜನ-ಸಮೂಹವನ್ನು ಹಿಂದೂ ಹೇಳಲಾಯ್ತು, ಈ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ) ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮರಾತನವಾದುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಧರ್ಮದ ಬೆನ್ನೆಲುಬು ಪವಿತ್ರ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು (ಖಗ್ಯೇದ, ಯजುವೇದ, ಸಾಮವೇದ, ಅಥವಣವೇದ) ಹಾಗೂ ಪವಿತ್ರ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 4 ವೇದಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಮಾನವ ಕುಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮೆ ನೀಡಿರುವನು. ಇವುಗಳ ಸಾರವೇ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸಹ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ನೀಡಿರುವನು.

ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ಯಾವ ಚಾಳನವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ, ಆ ಚಾಳನವು ಮೊಣಿಕ್ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎರಡೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಿಃಸ್ವಂದೇಹವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸನೀಯವಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಗನುಸಾರ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ, ಅದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮನಬಂದಂತೆ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 23-24ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ : -

► ಶ್ಲೋಕ ಸಂ. 23 :- ಯಾವ ಪುರುಷ ಎಂದರೆ ಸಾಧಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಲಾರನು, ಮತ್ತು ಪರಮಗತಿ ಎಂದರೆ ಮೊಣಿಕ್ಯಾ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಮತ್ತು ಸುಖವನ್ನೂ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಲಾರನು. (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 23)

► ಶ್ಲೋಕ ಸಂ. 24 :- ಇದರಿಂದ ನಿನಗಾಗಿ ಈ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದರೆ ಯಾವುದು ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದರೆ ಯಾವುದು ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡದಿರಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ, ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ತಿಳಿದು ನೀನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಿತ ಕರ್ಮ ಎಂದರೆ ಯಾವುದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಆ ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮವೇ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 24)

ಹಿಂದೂ ಸಹೋದರರೇ! ದಯವಿಟ್ಟು ಫೋಟೋಕಾಪಿಗಳನ್ನು ಓದಿ. ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಪದಚ್ಯೇದಗಳು ಮತ್ತು ಪದಗಳ ತರ್ಕದನುಸಾರ ಮೇಲಿನ ಶೈಲೀಕಗಳದ್ದು.. ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶೈಲೀಕ 23-24ರ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ, ಗೀತಾ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದೆ ಹಾಗು ಪ್ರಕಾಶಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಶ್ರೀ ಜಯದಯಾಲ್ ಗೋಯಂದಕಾರವರ ಮೂಲಕ ಅನುವಾದಿತಗೊಂಡಿದೆ :-

(ಉತ್ತರ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶೈಲೀಕ 23ರ ಫೋಟೋಕಾಪಿ)

ಯಃ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮ್‌, ಉತ್ಸೈಜ್ಞ, ವರ್ತತೇ, ಕಾಮಕಾರತಃ;
ನ, ಸಃ, ಸಿದ್ಧಿಮ್‌, ಅವಾಪ್ರೋತಿ, ನ, ಸುಖಿಮ್‌, ನ, ಪರಾಮ್‌, ಗತಿಮ್‌ ॥೨೩॥

ಮತ್ತು -

ಯಃ	- ಯಾವ ಪುರುಷಮ್	ಸಿದ್ಧಿಮ್‌	- ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು
ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮ್‌	- ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು	ನ, ಅವಾಪ್ರೋತಿ	- ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ
ಉತ್ಸೈಜ್ಞ	- ತ್ಯಜಿಸಿ	ನ, ಪರಾಮ್‌	- ಪರಮ ಗತಿಯನ್ನು
ಕಾಮಕಾರತಃ	- ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮನ ಬಂದಂತೆ	ಗತಿಮ್‌	ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ^(ಮತ್ತು)
ವರ್ತತೇ	- ಆಚರಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ	ನ, ಸುಖಿಮ್‌	- ಸುಖಿವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ
ಸಃ	- ಅವನು		

(ಉತ್ತರ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶೈಲೀಕ 24ರ ಫೋಟೋಕಾಪಿ)

ತಸ್ಮಾತ್, ಶಾಸ್ತ್ರಮ್, ಪ್ರಮಾಣಮ್, ತೇ, ಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥಿತೌ,
ಜ್ಞಾತ್ವಾ, ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಾನೋಕ್ತಮ್, ಕರ್ಮ, ಕರ್ತೃಮ್, ಇಹ, ಅರ್ಥಸಿ ॥೨೪॥

ತಸ್ಮಾತ್	- ಆದ್ದರಿಂದ	(ಏಮ್‌)	- ಹೀಗೆಂದು
ತೇ	- ನಿನಗಾಗಿ	ಜ್ಞಾತ್ವಾ	- ತಿಳಿದು (ನೀನು)
ಇಹ, ಕಾರ್ಯ--	ಈ ಕರ್ತೃವ್ಯ ಮತ್ತು	ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಾ-	- ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಂದ
ಕಾರ್ಯ	ಅಕರ್ತೃವ್ಯದ	ನೋಕ್ತಮ್	ನಿಯತವಾದ
ವ್ಯವಸ್ಥಿತೌ	ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ	ಕರ್ಮ	- ಕರ್ಮವೇ
ಶಾಸ್ತ್ರಮ್	- ಶಾಸ್ತ್ರವೇ	ಕರ್ತೃಮ್	- ಮಾಡಲು
ಪ್ರಮಾಣಮ್	- ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದೆ	ಅರ್ಥಸಿ	- ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುವೆ

❖ ಹಿಂದೂ ಸಹೋದರರೇ! ಈಗ ಓದೋಣ ಪವಿತ್ರ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶೈಲೀಕ 1-6 :-

ಶೈಲೀಕ 1 :- ಈ ಶೈಲೀಕದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥನನು ಗೀತೆಯ ಜ್ಞಾನ ನೀಡುವ ಪ್ರಭುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ :-

► ಹೇ ಕೃಷ್ಣ! ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ದೇವಾದಿಗಳ ಮೂರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗಾದ್ದೆ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾವುದಾಗಿದೆ? ಸಾತ್ವಿಕವೇ ಅಥವಾ ರಾಜಸಿ? ಅಥವಾ ತಾಮಾಸಿ? (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶೈಲೀಕ 1)

ಇದರ ಉತ್ತರ ಶೈಲೀಕ 2-6 ತನಕ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಗೀತೆ ಜ್ಞಾನದಾತ ಪ್ರಭುವಿನ ಉತ್ತರ :-

► ಸಂಪ್ರಪ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರವಿದೆ :- ಮನುಷ್ಯರ ಶ್ರದ್ಧೆ ಅವರ ಮೂರಜನ್ಮದ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸಾತ್ವಿಕ, ರಾಜಸಿ ಹಾಗು ತಾಮಾಸಿ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶೈಲೀಕ 2)

► ಹೇ ಭಾರತ! ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರ ಶ್ರದ್ಧೆ ಅವರ ಅಂತಃಕರಣದ ಅನುರೂಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರದು ಹೇಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅವನು ಸ್ವತಃವೂ ಅದೇ ಗುಣದವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದರೆ ಅಂಥಹದೇ ಸ್ವಭಾವದವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶೈಲೀಕ 3)

► ಸಾತ್ವಿಕರು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಸ ಮರುಷರು ಯಕ್ಕ ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಹಾಗು ಅನ್ಯ ತಾಮಸ ಮನುಷ್ಯರೇನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಪ್ರೇತ ಮತ್ತು ಭೂತ ಗಣಗಳನ್ನು ಮೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶೈಲೀಕ 4)

► ಹೇ ಅರ್ಥ! ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿರಹಿತ (ಕೇವಲ ಮನಸೇಚ್ಚಿ/ಮನಕಲ್ಪಿತ) ಫೋರ ತಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗು ತೋರಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಯುಕ್ತ ಆಸೆ, ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಬಲದ ಅಭಿಮಾನದಿಂದಲೂ ಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶೈಲೀಕ 5)

► ಅವರು ಶರೀರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾದ ಭೂತ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಹಾಗು ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತರಾದ ನನ್ನನ್ನು (ಗೀತೆ ಜ್ಞಾನದಾತ ಪ್ರಭುವಿಗೆ) ಕೂಡಾ ಕೃಶಗೊಳಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಕಷ್ಟ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ನೀನು ಅಸುರ ಸ್ವಭಾವದವರೆಂದು ತಿಳಿ. (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶೈಲೀಕ 6)

ಇದೇ ಪ್ರಮಾಣ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶೈಲೀಕ 17-20ರಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಹೇಳಿದೆಯೇನೆಂದರೆ :-

► ಶೈಲೀಕ 17 :- ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ತನಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಗರ್ವಿಸ್ಯ ಮರುಷರು ಧನ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನದ ಮದದಿಂದ ಯುಕ್ತರಾಗಿ ಕೇವಲ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಜ್ಞಗಳ ಮೂಲಕ ಪಾಖಿಂಡದಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ ರಹಿತ ಯಜನ (ಮೂರೆ) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (ಗೀತೆ 16 ಶೈಲೀಕ 17)

► ಶೈಲೀಕ 18 :- ಅಹಂಕಾರ, ಬಲ, ಗರ್ವ, ಕ್ಷೋಧ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತ ಮತ್ತು

ಬೇರೆಯವರ ನಿಂದನೆ ಮಾಡುವ ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಬೇರೆಯವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸಿತನಾಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನು (ಗೀತೆ ಜಾನ್ನದಾತನನ್ನು) ದ್ವೇಷಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 18)

► ಶ್ಲೋಕ 19 :- ಆ ದ್ವೇಶ ಮಾಡುವವರು ಪಾಪಾಚಾರೀ ಮತ್ತು ಕ್ಷೂರಕಮೀಗಳು, ನರಾಧಮರನ್ನು (ನೀಚ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ) ನಾನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಅಸುರ ಯೋನಿಗಳಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 19)

► ಶ್ಲೋಕ 20 :- ಹೇ ಅಜುಂ! ಆ ಮೂರ್ಖರು (ಮೂರ್ಖರು) ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸದೆ ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಸುರ ಯೋನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತೀ ನೀಚ ಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ, ಎಂದರೆ ಘೋರ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ.

❖ ಮೇಲ್ಮಂಡ ಗೀತೆಯ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಸಾರಾಂಶ :-

ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶ್ಲೋಕ 1 ರಲ್ಲಿ ಅಜುಂನನು ಕೇಳಿದ್ದನೇನೆಂದರೆ ಹೇ ಕೃಷ್ಣ! ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು ತೈಜಿಸಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಯುತ್ತರಾಗಿ ದೇವತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೊಜಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುತ್ತಾರೆ? ಅಜುಂನನು ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 7 ಶ್ಲೋಕ 12-15 ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕೇಳಿದ್ದ ಏನೆಂದರೆ ಮೂರೂ ಗುಣಗಳು ಎಂದರೆ ತ್ರಿಗುಣಾಮಯೀ ಮಾಯೆ ಎಂದರೆ ರಜಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮಾ, ಸತ್ಯಗುಣ ವಿಷ್ಣು ಹಾಗು ತಮಗುಣ ಶಿವ ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮೊಜಿಸುವವರು ಅವರ ತನಕವೇ ಸೀಮಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ಅವರಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಎಂದರೆ ಗೀತೆ ಜಾನ್ನದಾತನ ಭಕ್ತಿಯ ತನಕ ತಲುಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜಾನ್ನ ಹರಣವಾಗಿದೆ, ರಾಕ್ಷಸ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಧಾರಣೆಗೊಳಿಸಿದಂಥಹ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ನೀಚ ದೂಷಿತ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವ ಮೂರ್ಖರು ನನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

❖ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 7 ಶ್ಲೋಕ 20-23 ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ :-

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 12-15ರ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪುನರುಚ್ಛರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೇಳಿದೆನೆಂದರೆ ಆಯಾಯ ಭೋಗಗಳ ಬಯಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರ ಜಾನ್ನ ಹರಣವಾಗಿದೆ. ಆ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಆಯಾಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆಗೊಳಿಸಿ ಎಂದರೆ ಲೋಕವೇದ, ದಂತ ಕಥೆಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಅನ್ಯದೇವತೆಗಳನ್ನು ಭಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಮೊಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ, ಎಂದರೆ ರಜಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮಾ, ಸತ್ಯಗುಣ ವಿಷ್ಣು. ಅಂತಹೀ ತಮಗುಣ ಶಿವ ಅಧಿವಾ ಅನ್ಯ ದೇವೀ-ದೇವತೆಗಳ ಮೊಜಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಅವರು ಲೋಕವೇದದ ಆಧಾರದಿಂದ ಯಾರಿಂದಲೋ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಭಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ದೇವತೆಗಳ ಮೊಜಿ, ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ ರಹಿತ ಎಂದರೆ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 23-24ರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಘರ ಸಾಧನೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶ್ಲೋಕ 1ರಲ್ಲಿ ಅಜುಂನನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ ಏನೆಂದರೆ ಹೇ ಕೃಷ್ಣ! ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು

ತ್ಯಜಿಸಿ ತನಿಖೆಯಿಂದ ಅನ್ಯದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮೊಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ನಿಷ್ಪೇಹೇಗಿದೆ? ಎಂದರೆ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ರಾಜಸೀಯಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಸಾಂಕ್ಷಿಕವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ತಾಮಸವಾಗಿದೆ?

ಭಾವಾರ್ಥವೇನಂದರೆ ಯಾರು ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಾ ರಜಗುಣ, ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಸತಗುಣ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಶಿವ ತಮಗುಣ ಹಾಗು ಅನ್ಯ ದೇವತೆಗಳ ಮೊಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೊಚಿಯಂತು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ ರಹಿತವಾಗಿದೆ, ಅದಾಗಿಯೂ ಯಾರು ಅನ್ಯ ದೇವತೆಗಳ, ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದವರ (ಅಕರ್ತವ್ಯ) ಮೊಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುತ್ತಾರೆ?

❖ ಗೀತೆ ಜಾಣ ನೀಡುವಾತನು ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶೈಲೀಕ 2-6ರಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಸ್ವಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎನೆಂದರೆ ಯಾರು ಸಾಂಕ್ಷಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆಯಳ್ಳಿವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯರು, ಅವರಂತು ಕೇವಲ ಅನ್ಯ ದೇವತೆಗಳ ಮೊಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ರಾಜಸೀ ಸ್ವಭಾವದವರೇನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ರಾಕ್ಷಸರ ಹಾಗು ಯಕ್ಷರ ಮೊಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ತಾಮಸೀ ಶ್ರದ್ಧೆ ಎಂದರೆ ಸ್ವಭಾವದವರೇನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಪ್ರೇತ ಮತ್ತು ಭೂತಗಳ ಮೊಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. {ಗಮನವಿರಲಿ ಎನೆಂದರೆ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡುವುದು, ಪಿಂಡದಾನ ಮಾಡುವುದು, ಅಂತಿಗಳನ್ನು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರ ಮೂಲಕ ಜಲ ಪ್ರವಾಹ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆ, ಹದಿಮೂರನೇ ದಿನದ ಕ್ರಿಯೆ, ವಾರ್ಷಿಕ ಕ್ರಿಯೆ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಕಾಂಡವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮೂರ್ಖ ಸಾಧನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಮಾಣ :- ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಮರಾಣದಲ್ಲಿ “ರೌಜ್ಯ ಖುಸಿಯ ಉತ್ಸತ್ತಿ” ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ರುಚಿ ಖುಸಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿದ್ದಕೊಂಡು ವೇದಗಳನುಸಾರ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದರು. ಯಾವಾಗ ಅವರು 40 ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಿನವರಾದಾಗ ಅವನ ಮೂರಜರು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ರುಚಿ ಖುಸಿಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದರು (ತಂದೆ, ತಾತ, ಮುತ್ತಾತ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಎಂದರೆ ಖುಸಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಕರ್ಮಕಾಂಡ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರ ಗತಿ (ಮೋಕ್ಷ) ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪ್ರೇತ-ಪಿತೃಗಳ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮನಸೇಚ್ಚಿ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ನಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಮಹಾದುಃಖಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ರುಚಿ ಖುಸಿಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದರು) ಮಗನೇ! ನೀನು ವಿವಾಹವನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಶ್ರಾದ್ಧ ಇತ್ಯಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಎಂದರೆ ಕರ್ಮಕಾಂಡ ಏಕೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ? ರುಚಿ ಖುಸಿಯು ಉತ್ತರ ನೀಡಿದನೇನೆಂದರೆ ಹೇ ಪಿತಾಮಹರೇ! ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಕಾಂಡವನ್ನು ಅವಿಧ್ಯಾ (ಮೂರ್ಖ ಸಾಧನೆ) ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ತಾವು ನನಗೆ ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಪಿತೃಗಳು ಹೇಳಿದರು, ಮಗನೇ ರುಚಿ! ಇದು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ, ಎನೆಂದರೆ ಕರ್ಮಕಾಂಡವನ್ನು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿಧ್ಯಾ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ತಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಾಧನೆ ಏನಿದೆ, ಇದು ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಮಹಾಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಕಾಣಿಸು ಎಂದರೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊ. ನಮ್ಮ ಪಿಂಡದಾನ ಇತ್ಯಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಭೂತ

ಯೋನಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸು. ಅವರು ಸ್ವತಃ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮನಸೇಚ್ಚಿ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿ, ಕರ್ಮಕಾಂಡ ಮಾಡಿ ಪ್ರೇತಗಳಾಗಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಮಗನಾದ ರುಚಿಯನ್ನೂ (ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಕೂಲ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ) ಸತ್ಯ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ನರಕದ ಭಾಗಿದಾರನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ರುಚಿ ಮುಷಿಯು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಕರ್ಮಕಾಂಡ ಮಾಡಿದನು ನಂತರ ಅವನೂ ಭೂತನಾದನು. ಹಿಂಡಿದಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಭೂತ ಯೋನಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ತದನಂತರ ಜೀವಾತ್ಮೆ ಪಶು-ಪಕ್ಷಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಯೋನಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೆಂಧಹ ಗತಿ ಮಾಡಿಸಿದನು? ಸೂಕ್ತವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಏನೆಂದರೆ : -

ಗರೀಬ್, ಭೂತ್ ಯೋನಿ ಭೂಟತ್ ಹ್ಯಾ, ಹಿಂಡ್ ಪ್ರದಾನ್ ಕರಂತ್॥

ಗರೀಬ್ದಾಸ್ ಜಿಂದಾ ಕಹ್, ನಹಿಂ ಮಿಲೇ ಭಗವಂತ್॥

ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 9 ಶ್ಲೋಕ 25ರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಷ್ಟಿಸಾಗಿದೆ. ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 9 ಶ್ಲೋಕ 25 : - ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮೂರಿಸುವವರು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಮೂರಿಸುವವರು ಹಿತ್ಯರನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಭೂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ (ಗೀತೆ ಜ್ಞಾನದಾತನ) ಮೂರಿಸುವವರು ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ ಅನುಸಾರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ.}

❖ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 17ರದೇ ಶ್ಲೋಕ 5-6ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ನ ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಏನೆಂದರೆ ಯಾರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ ರಹಿತ ಇಂಜಾನಿಸಾರ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಮತ್ತು ಮೇಲಿನ ಅನ್ಯ ದೇವತೆಗಳ ಎಂದರೆ ರಜಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ, ಸತಗುಣ ವಿಷ್ಣು, ಅಂತೆಯೇ ತಮಗುಣ ಶಿವ ಹಾಗು ಅನ್ಯ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ಮೂರಿಸುವವರು ಭೂತ ಅಥವಾ ಪ್ರೇತಗಳ ಮೂರಿಸಿ (ಶ್ರಾದ್ಧ ಇತ್ಯಾದಿ ಕರ್ಮಕಾಂಡ ಮಾಡುವುದು ಭೂತ ಅಥವಾ ಪ್ರೇತ ಮೂರಿಸಲಾಗಿದೆ) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾರು ಯಕ್ಷ ಅಥವಾ ರಾಕ್ಷಸರ ಮೂರಿಸುವವರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಭೂತಗಣಗಳನ್ನು (ಎಂದರೆ ಕರುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳು, ಅವರಿಗೆ) ಮತ್ತು ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತನಾಗಿರುವ ಗೀತಾ ಜ್ಞಾನದಾತನಾದ ನನನ್ನು ಕೃತಗೊಳಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಅಜಾನ್ವಿತಗಳನ್ನು, ಅಸುರ ಸ್ವಭಾವದವರೆಂದು ತಿಳಿ. ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 17-20ರಲ್ಲಿ ತಾವು ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಒದಿರುವಿರಿ. ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಏನೆಂದರೆ ಯಾರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ ರಹಿತ ಮೂರಿಸುವವರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಬೇರೆಯವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನನ್ನು (ಗೀತಾ ಜ್ಞಾನದಾತ) ದ್ವೇಷಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಅನ್ಯ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗೀತೆ ಜ್ಞಾನ ದಾತ ಎಂದರೆ ಕಾಲನನ್ನು ಮೂರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದ್ವೇಷ ಮಾಡುವವರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆ ದ್ವೇಷ ಮಾಡುವವರು ಎಂದರೆ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮ-ರಜಗುಣ, ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು-ಸತಗುಣ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಶಿವ-ತಮಗುಣ, ಇವರು ಕಾಲ ಬ್ರಹ್ಮನ 3 ಪ್ರಥಾನ ಶಕ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಹಾಗು ಅನ್ಯ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ಮೂರಿಸುವ ಪಾಪಾಚಾರೀಗಳು, ಕ್ಷೂರಕಮೀರಗಳು, ನೀಚ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು

ಪದೇ-ಪದೇ ಅಸುರ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 17-19)

❖ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 20ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆಯೇನೆಂದರೆ, ಹೇ ಅಜೂನ! ಅವರು ಮೂಡರು (ಮೂರ್ವಿರು) ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸದೆ ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಸುರೀ ಯೋನಿಯನ್ನೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತೀ ನೀಚ ಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಫೋರ್ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಏನೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮ, ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಶಿವ. ಮೇಲಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಮೂರ್ಚಿ ನೀಡೇಂದ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಅನ್ನ ದೇವತೆಗಳ ಮೂರ್ಚಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಉತ್ತರ :- ಇದರ ಉತ್ತರ ಇದಾಗಿದೆ, ಏನೆಂದರೆ ಇಡೀ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮ, ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಶಿವ. ಇವರ ಮೂರ್ಚಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇವರ ಮೂರ್ಚಿ ಮಾಡಬಾರದು, ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕಾರಣ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ ರಹಿತವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 23-24ರ ಅನುಸಾರ ವೃಥ-ವೆಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಸೋದರರಂತೆ ಯಾರೇ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಯಾರ ಮೂರ್ಚಿಯನ್ನು ಇವರು ಮಾಡದೆ ಇರುವಂತೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಯ್ತು “ಹಿಂದೂ ಸೋದರರು ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯ ಜಾಣ-ವಿಜಾಣ”.

❖ ಮೇಲಿನ ಗೀತೆಯ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದರೆ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಓದಿ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿ ಮೇಲಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಫೋಟೋ ಕಾಪಿಗಳನ್ನು. ಅವು ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಪದಚ್ಛೇದಗಳು, ಪದಗಳ ತರ್ಕದನುಸಾರ ಅದು ಭಾರತದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಹಾಗು ವಿಶ್ವಸ್ನೇಹಿ ಗೀತಾ ಪ್ರೇಸ್ ಗೋರಬ್ರಹ್ಮರದಿಂದ ಮುದ್ರಿತ ಹಾಗು ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗು ಶ್ರೀ ಜಯದಯಾಲ್ ಗೋಯಂದಕಾ ಮೂಲಕ ಅನುವಾದಿತಗೊಂಡಿದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶ್ಲೋಕ 1ರ ಫೋಟೋಕಾಪಿ

ಯೇ, ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮಾ, ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಯಜಯೇ, ಶ್ರದ್ಧಯಾ, ಅನ್ವಿತಾಃ,
ತೇಷಾಮಾ, ನಿಷ್ಠಾ ತು, ಕಾ, ಕೃಷ್ಣ ಸತ್ಯಮಾ, ಅಹೋ, ರಜಃ, ತಮಃ ||೧||

ಹೀಗೆ ಭಗವಂತನ ವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಜೂನ ಹೇಳಿದನು -

ಕೃಷ್ಣ	- ಹೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ!	ತೇಷಾಮಾ	- ಅವರ
ಯೇ	- ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರು	ನಿಷ್ಠಾ	- ಸ್ಥಿರಯು
ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮಾ	- ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು	ತು	- ಮತ್ತೆ
ಉತ್ಪತ್ತಿ	- ತ್ವಾಗಮಾಡಿ	ಕಾ	- ಎಂತಹುದು?
ಶ್ರದ್ಧಯಾ	- ಶ್ರದ್ಧಯಿಂದ	ಸತ್ಯಮಾ	- ಸಾತ್ಯಿಕರೋ
ಅನ್ವಿತಾಃ	- ಕೊಡಿದಪರಾಗಿ	ಅಹೋ	- ಅಧಿವಾ
ಯಜಯೇ	- ದೇವತೆಗಳ ಪೂರ್ಜಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತರೆಯೋ	ರಜಃ	- ರಾಜಸ್ವೋ (ಅಧಿವಾ)
		ತಮಃ	- ತಾಮಸಸ್ವೋ?

ಇಂತೆ ಅರ್ಥಾಯ 17 ಶೈಲಿಕೆ 2ರ ಫೋಲೋಲ್ ಕಾಸಿ

ಶ್ರೀವಿಧಾ, ಭವತಿ, ಶ್ರದ್ಧಾ, ದೇಹಿನಾಮ್, ಸಾ, ಸ್ವಭಾವಚಾ,
ಸಾತ್ತಿಷ್ಟಕೀ, ರಾಜಸೀ ಚ, ಏವ, ತಾಮಸೀ, ಚ, ಇತಿ, ತಾಮ್, ಶೈಲಿ ॥೨॥

ಹೀಗೆ ಅರ್ಜುನ ಕೇಳಿದ ನಂತರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದನು - ಎಲ್ಲೆ ಅರ್ಜುನಾ ! -

ದೇಹಿನಾಮ್	- ಮನುಷ್ಯರ (ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಕೇವಲ)	ಚ	- ಹಾಗೂ
ಸ್ವಭಾವಚಾ	- ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ*	ತಾಮಸೀ	- ತಾಮಸ
ಸಾ, ಶ್ರದ್ಧಾ	- ಆ ಶ್ರದ್ಧೆಯು	ಇತಿ	- ಹೀಗೆ
ಸಾತ್ತಿಷ್ಟೀ	- ಸಾತ್ತಿಕ	ಶ್ರಿವಿಧಾ, ಏವ	- ಮೂರೂ
ಚ	- ಮತ್ತು	ಭಾವತಿ	- ಪ್ರಕಾರದ್ವಾಗಿಯೇ
ರಾಜಸೀ	- ರಾಜಸ	ತಾಮ್	- ಇರುತ್ತದೆ
		(ಮತ್ತಃ)	- ಅದನ್ನ(ನೀನು)
		ಶೈಲಿ	- ನ್ನಂದ
			- ಕೇಳಿ.

ಇಂತೆ ಅರ್ಥಾಯ 17 ಶೈಲಿಕೆ 3ರ ಫೋಲೋಲ್ ಕಾಸಿ

ಸತ್ಯಾನುರೂಪಾ, ಸರ್ವಸ್ಯ ಶ್ರದ್ಧಾ ಭವತಿ, ಭಾರತ,
ಶ್ರದ್ಧಾಮಯಃ, ಅರ್ಯಮಾ, ಪುರುಷಃ, ಯಃ, ಯಚ್ಛದಃ ಸಃ, ಏವ, ಸಃ, ॥೩॥

ಭಾರತ	- ಹೇ ಅರ್ಜುನಾ!	(ಅತಃ)	- ಆದ್ದರಿಂದ
ಸರ್ವಸ್ಯ	- ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರ	ಯಃ	- ಯಾವ ಪುರುಷನು
ಶ್ರದ್ಧಾ	- ಶ್ರದ್ಧೆಯು	ಯಚ್ಛದಃ	- ಎಂತಹ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವ ನಾಗಿದಾನ್ನೋ
ಸತ್ಯಾನುರೂಪಾ	- ಅವರ ಅರ್ಥಕರಣಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿ	ಸಃ	- ಅವನು ಕೊಡ
ಭಾವತಿ	- ಇರುತ್ತದೆ	ಸಃ ಏವ	- ಸ್ವಯಂ ಅದೇ ಸ್ವಭಾವದವ ನಾಗಿದ್ದನೆ
ಅರ್ಯಮಾ-	- ಈ ಪುರುಷನು		
ಪುರುಷಃ			
ಶ್ರದ್ಧಾಮಯಃ	- ಶ್ರದ್ಧಾಮಯನಾಗಿದ್ದನೆ		

ಇಂತೆ ಅರ್ಥಾಯ 17 ಶೈಲಿಕೆ 4ರ ಫೋಲೋಲ್ ಕಾಸಿ

ಯಜಂತೇ ಸಾತ್ತಿಕಾಃ, ದೇವಾನಾ, ಯಕ್ಷರಕ್ಷಾಂಸಿ, ರಾಜಸಾಃ,
ಪ್ರೇತಾನಾ, ಭೂತಗಣಾನಾ, ಚ, ಅನ್ಯೇ, ಯಜಂತೇ, ತಾಮಸಾಃ, ಜನಾಃ ॥೪॥

ಅವರಲ್ಲಿ -

ಸಾತ್ತಿಕಾಃ	- ಸಾತ್ತಿಕ ಪುರುಷರು	ಅನ್ಯೇ	- ಬೇರೆ
ದೇವಾನಾ	- ದೇವತೀಳನ್ನು	ತಾಮಸಾಃ	- ತಾಮಸ
ಯಜಂತೇ	- ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ	ಜನಾಃ	- ಮನುಷ್ಯರು
ರಾಜಸಾಃ	- ರಾಜಸ ಪುರುಷರು	ಪ್ರೇತಾನಾ, ಚ	- ಪ್ರೇತ ಮತ್ತು
ಯಕ್ಷರಕ್ಷಾಂಸಿ	- ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು(ಹಾಗೂ)	ಭೂತಗಣಾಃನ್ನು	- ಭೂತಗಣಾಳನ್ನು
		ಯಜಂತೇ	- ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

೧೧ತे ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶೈಲಿಕೆ ರೀತ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಕಾಸಿ

ಅಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತಮ್, ಫೋರ್ಮ್‌, ತಪ್ಪಂತೇ, ಯೇ, ತಪ್ಪಿ, ಜನಾಃ,
ದಂಭಾಹಂಕಾರಸಂಯುಕ್ತಾಃ ಕಾಮರಾಗಬಲಾನ್ವಿತಾಃ ॥೫॥

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೇ ಅಜೂನಾ ! -

ಯೇ ಜನಾಃ	- ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರು	ದಂಭಾಹಂಕಾರ-	- ದಂಭ ಮತ್ತು
ಅಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತಮ್	- ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಂದ ರಹಿತವಾದ (ಕೇವಲ ಮನಬಂದಂತೆ)	ಸುಯುಕ್ತಾಃ	ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ (ಹಾಗೂ)
ಫೋರ್ಮ್	- ಫೋರ್ಮವಾದ	ಕಾಮರಾಗ-	- ಕಾಮನೆ, ಆಸ್ತಿ
ತಪ್ಪಿ	- ತಪ್ಪಿಸ್ತನ್ನು	ಬಲಾನ್ವಿತಾಃ	ಮತ್ತು ಬಲದ ಅಭಿಮಾನದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ್ದರೋ
ತಪ್ಪಂತೇ	- ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೋ (ಹಾಗೂ)		

೧೧ತे ಅಧ್ಯಾಯ 17 ಶೈಲಿಕೆ ರೀತ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಕಾಸಿ

ಕರ್ತ್ಯಾಯಂತಃ ಶರೀರಸ್ಥಮ್, ಭೂತಗ್ರಾಮಮ್, ಅಚೇತಸಃ,
ಮಾಮ್, ಚ, ಏವ, ಅಯಂಶರೀರಸ್ಥಮ್, ತಾನ್, ವಿಧಿ ಅಸುರಿಶ್ಚಯಾನ್ ॥೬॥

ಹಾಗೂ ಯಾರು -

ಶರೀರಸ್ಥಮ್	- ಶರೀರ ರೂಪದಿಂದ ಸ್ಥಿತವಾದ	ಚ	- ಮತ್ತು
ಭೂತಗ್ರಾಮಮ್	- ಭೂತ ಸಮುದಾಯವನ್ನು*	ಅಂತಃಶರೀರ-	- ಅಂತಃಕರ್ಣದಲ್ಲಿ
ಮಾಮ್, ಏವ	- ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಡ	ಸ್ಥಮ್	ಸ್ಥಿತನಾದ
ಕರ್ತ್ಯಾಯಂತಃ	- ಕೃತಿಗೊಳಿಸು ವರಾಗಿದ್ದರೋ *	ಅಚೇತಸಃ	- ಅಜಾಣಿಗಳನ್ನು (ನೀನು)
ತಾನ್	- ಆ	ಆಸುರ-	- ಆಸುರೀ
		ವಿಶ್ವಯಾನ್	ಸ್ವಭಾವದವರೆಂದು
		ವಿಧಿ	- ತಿಳಿ.

೧೧ತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಮತ್ತು 17ರ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಕಾಸಿ.

ಅತ್ಸಂಭಾವಿತಾಃ, ಸ್ತುಭಾಃ, ಧನಮಾನಮದಾನ್ವಿತಾಃ, ಯಜಂತೇ,
ನಾಮಯಜ್ಞಾಃ, ತೇ, ದಂಭೀನ, ಅವಧಿಪೂರ್ವಕಮ್ ॥೭॥

ಹಾಗೂ -

ತೇ	- ಅವರು	ನಾಮಯಜ್ಞಾಃ	- ಕೇವಲ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಜ್ಞಗಳೇ
ಅತ್ಸಂಭಾವಿತಾಃ	- ತಾವೈ-ತಪ್ಪಂತೇ ಶೈಪ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿಯುವವರು	ದಂಭೀನ	- ಪಾಶಿಂಡತೆಯಿಂದ
ಸ್ತುಭಾಃ	- ಅಹಂಕಾರಿ ಪ್ರರೂಪ	ಅವಧಿ-	- ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿರಹಿತವಾದ
ಧನಮಾನ- ಮದಾನ್ವಿತಾಃ	- ಧನ ಮತ್ತು ಮಾನದ ಮದದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ	ಪೂರ್ವಕಮ್	ಯಜಂತೇ
			- ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇಂತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶೈಲಿಕ 18ರ ಫೋಲಿಯೋಲಕಾಪಿ

ಅಹಂಕಾರಮ್, ಬಲಮ್, ದರ್ಪಮ್, ಕಾಮಮ್, ಕೈಭರಮ್, ಚೆ, ಸಂಶ್ಯಿತಾ: ಮಾಮ್, ಅತ್ಯಪರದೇಹೇಷು, ಪ್ರದಿಷಷಂತಃ, ಅಭ್ಯಸೊಯಕಾ: ||೧೮||

ಹಾಗೂ ಆ -

ಅಹಂಕಾರಮ್	- ಅಹಂಕಾರ	ಕೈಭರಮ್	- ಕೈಭರಣೆ
ಬಲಮ್	- ಬಲ	ಮೊದಲಾದವುಗಳೆ	
ದರ್ಪಮ್	- ದರ್ಪ	ಸಂಶ್ಯಿತಾ:	- ಆಶಿತರು
ಕಾಮಮ್	- ಕಾಮನೆ (ಮತ್ತು)	ಚೆ	- ಇಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ಇನ್ನೂ
ಅಭ್ಯಸೊಯಕಾ:	- ಇತರರನ್ನಿಂದಿಸುವ ವೈರುಷರು	ಮಾಮ್	- ಅಯಯಾರ್ಮಿ
ಅತ್ಯಪರದೇಹೇಷು	- ತನ್ನ ಮತ್ತು ಇತರರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ (ಸ್ಥಿತೊದ)	ಪ್ರದಿಷಷಂತಃ	- ದ್ವೇಷಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ಇಂತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶೈಲಿಕ 19 ಫೋಲಿಯೋಲಕಾಪಿ

ತಾನ್, ಅಹಮ್, ದ್ವೇಷಮಾಡುವ, ಕ್ರಿರಾನ್, ಸಂಸಾರೇಷು, ನರಾಧಮಾನ್,
ಕ್ಷಿಪಾಮಿ, ಅಜಸ್ತಮ್, ಅಶುಭಾನ್, ಅಸುರೀಷು, ಏವ, ಯೋನಿಷು ||೧೯||

ಹೀಗೆ -

ತಾನ್	- ಆ	ಅಹಮ್	- ನಾನು
ದ್ವೇಷತಃ	- ದ್ವೇಷಮಾಡುವ	ಸಂಸಾರೇಷು	- ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ
ಅಶುಭಾನ್	- ಪಾಪಾಚಾರಿಗಳೂ (ಮತ್ತು)	ಅಜಸ್ತಮ್	- ಪದೇ ಪದೇ
ಕ್ರಿರಾನ್	- ಕ್ರಿರಕ್ರಿರ್ಗಳಾದ	ಅಸುರೀಷು	- ಆಸುರೀ
ನರಾಧಮಾನ್	- ನರಾಧಮರನ್ನು	ಯೋನಿಷು, ಏವ,	- ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ
		ಕ್ಷಿಪಾಮಿ	- ಹಾಕುತ್ತೇನೆ

ಇಂತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶೈಲಿಕ 20 ಫೋಲಿಯೋಲಕಾಪಿ

ಅಸುರೀಷು, ಯೋನಿಷು, ಅಪನಾಂಕ, ಮೂರ್ಖ, ಜನ್ಮನಿ, ಜನ್ಮನಿ, ಮಾಮ್, ಅಪ್ರಾಷ್ಟ, ಏವ, ಕೌಂಡೇಯ, ತತಃ, ಯಾಂತಿ, ಅಧಮಾಮ್, ಗತಿಮ್ ||೨೦||

ಆದುದರಿಂದ -

ಕೌಂಡೇಯ	- ಹೇ ಅಜ್ಞನಾ !	(ಅನಯರ)
ಮೂರ್ಖಾ:	- ಆ ಮೂರ್ಖರು	ತತಃ: - ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೊಡ
ಮಾಮ್	- ನನ್ನನ್ನು	ಅಧಮಾಮ್ - ಆಶಿನಿಜೆ
ಅಪ್ರಾಷ್ಟ	- ಪಡೆದುಹೊಳ್ಳಿದೆ	ಗತಿಮ್, ಏವ - ಗತಿಯನ್ನೇ *
ಜನ್ಮನಿ, ಜನ್ಮನಿ	- ಜನ್ಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ	ಯಾಂತಿ - ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ
ಅಸುರೀಷು	- ಆಸುರೀ	ಅಧಾರತ್
ಯೋನಿಷು	- ಯೋನಿಯನ್ನು	ಫೋರವಾದ
ಅಪನಾಂಕ	- ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ	ನರಕದಲ್ಲಿ
		ಬೀಳುತ್ತಾರೆ.

ಇತ್ತರ್ವಾಯ 16 ಶೈಲಿಕೆ 23ರ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಕಾಸಿ

ಯಃ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಧಿಮ್‌, ಉತ್ಸುಕ್ತಿ, ವರ್ತತೇ, ಕಾಮಕಾರತ್ತಃ,
ನ, ಸಃ, ಸಿದ್ಧಿಮ್‌, ಅವಾಪ್ರೋತಿ, ನ, ಸುಖಮ್‌, ನ, ಪರಾಮ್‌, ಗತಿಮ್‌ ||೨೩||

ಮತ್ತು -

ಯಃ	- ಯಾವ ಪ್ರರುಷನು	ಸಿದ್ಧಿಮ್‌	- ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು
ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಧಿಮ್‌	- ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಧಿಯನ್ನು	ನ, ಅವಾಪ್ರೋತಿ	- ಪಡೆಯುವದಿಲ್ಲ
ಉತ್ಸುಕ್ತಿ	- ತ್ಯಜಿಸಿ	ನ, ಪರಾಮ್‌	- ಪರಮ ಗತಿಯನ್ನು
ಕಾಮಕಾರತ್ತಃ	- ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮನ ಬಂದಂತೆ	ಗತಿಮ್‌	ಪಡೆಯುವದಿಲ್ಲ (ಮತ್ತು)
ವರ್ತತೇ	- ಆಚರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನಯೋ	ನ, ಸುಖಮ್‌	- ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವದಿಲ್ಲ
ಸಃ	- ಅವನು		

ಇತ್ತರ್ವಾಯ 16 ಶೈಲಿಕೆ 24ರ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಕಾಸಿ

ತಸ್ಮಾತ್, ಶಾಸ್ತ್ರಮ್‌, ಪ್ರಮಾಣಮ್‌, ತೇ, ಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥಿತೌ,
ಜ್ಞಾತ್ವಾ, ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಧಾನೋಕ್ತಮ್‌, ಕರ್ಮ, ಕರ್ತುಮ್‌, ಇಹ, ಅಹಂಸಿ ||೨೪||

ತಸ್ಮಾತ್	- ಆದ್ದರಿಂದ	(ಏಮ್‌)	- ಹೀಗೆಂದು
ತೇ	- ನಿನಗಾಗಿ	ಜ್ಞಾತ್ವಾ	- ತಿಳಿದು (ನೀನು)
ಇಹ, ಕಾರ್ಯ--	ಈ ಕರ್ತೆವ್ಯ ಮತ್ತು	ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಧಾ-	- ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಧಿಯಿಂದ
ಕಾರ್ಯ	ಅಕರ್ತೆವ್ಯದ	ನೋಕ್ತಮ್‌	ನಿಯತವಾದ
ವ್ಯವಸ್ಥಿತೌ	ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ	ಕರ್ಮ	- ಕರ್ಮವೇ
ಶಾಸ್ತ್ರಮ್‌	- ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರೋ	ಕರ್ತುಮ್‌	- ಮಾಡಲು
ಪ್ರಮಾಣಮ್‌	- ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದೆ	ಅಹಂಸಿ	- ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುವೆ

ಇತ್ತರ್ವಾಯ 7 ಶೈಲಿಕೆ 12ರ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಕಾಸಿ.

ಯೇ, ಚ, ಏವ, ಸಾತ್ಸ್ವಕಾಃ, ಭಾವಾಃ, ರಾಜಸಾಃ, ತಾಮಸಾಃ, ಚ, ಯೇ,
ಮತ್ತಃ, ಏವ, ಇತಿ, ತಾನ್, ವಿದ್ಧಿ ನ, ತು, ಅಹಮ್‌, ತೇಮು, ತೇ, ಮಯಿ ||೧೨||

ಚ, ಏವ	- ಮತ್ತು ಕೂಡ	ತಾನ್	- ಅವೆಲ್ಲಪ್ರಗಳನ್ನು
ಯೇ	- ಯಾವ	ಮತ್ತಃ, ಏವ	- ನ್ನಂದಲೇ (ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ)
ಸಾತ್ಸ್ವಕಾಃ	- ಸತ್ಸ್ವಗುಣದಿಂದ	ಇತಿ, ವಿದ್ಧಿ	- ಎಂದು ನೀನು ತಿಳಿ
	ಉತ್ಸುಕ್ತವಾಗುವ	ತು	- ಆದರೆ (ವಾಸ್ತವಾಗಿ)*
ಭಾವಾಃ	- ಭಾವಗಳವೇಯೋ	ತೇಮು	- ಅವುಗಳಲ್ಲಿ
ಯೇ	- ಯಾವ	ಅಹಮ್‌	- ನಾನು (ಮತ್ತು)
ರಾಜಸಾಃ	- ರಜೋಗುಣದಿಂದ	ತೇ	- ಅವು
ಚ	- ಹಾಗೂ	ಮಯಿ	- ನ್ನಲ್ಲಿ
ತಾಮಸಾಃ	- ತಮೋಗುಣದಿಂದ	ನ	- ಇಲ್ಲ
	ಉಂಟಾಗುವ		
	ಭಾವಗಳವೇಯೋ		

ವಿಶೇಷತೆ :— ಗೀತೆ ಜ್ಞಾನದಾತನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ರಜಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮಾನಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಸತಗುಣ ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗು ತಮಗುಣ ಶಿವನಿಂದ ಸಂಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನನಗಾಗಿ ಇದೆ. ನನಗಾಗಿ ಆಹಾರ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲೆಂದು. ಗೀತೆ ಜ್ಞಾನದಾತ ಕಾಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಇವನು ಸ್ವತಃ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 11 ಶೈಲ್ಕ 32ರಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಲನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇವನು ಶಾಪದಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮಾನವರನ್ನು ಪ್ರತೀನಿಶ್ಯವೂ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಏನೆಂದರೆ ಅದು ರಜಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ, ಸತಗುಣ ವಿಷ್ಣು, ಹಾಗೂ ತಮಗುಣ ಶಿವನಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಾನಾಗಿರುವೆ, ಆದರೆ ನಾನು ಇವರಿಗಿಂತ (ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶರಿಂದ) ಭಿನ್ನನಾಗಿರುವೆ.

11ತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 7 ಶೈಲ್ಕ 13ರ ಘೋಣೋಽಕಾಪಿ.

ತ್ರಿಭಿಃ ಗುಣಮಯ್ಯಃ ಭಾವ್ಯಃ ಏಭಿಃ ಸರ್ವಮ್ಯಾ, ಇದಮ್, ಜಗತ್,
ಮೋಹಿತಮ್, ನ, ಅಭಿಜಾನಾತಿ ಮಾಮ್, ಏಭ್ಯಃ ಪರಮ್ ಅವ್ಯಯಮ್ ॥೧೩॥

ಅದರೆ -

ಗುಣಮಯ್ಯಃ	- ಗುಣಗಳ ಕಾರ್ಯ ರೂಪವಾದ ನಾಶಿಕ ರಾಜಸೆ ಮತ್ತು ತಾಮಸಗಳೆಂಬ	ಮೋಹಿತಮ್	- ಪೋಹಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ (ಆದಕಾರಣ)
ತ್ರಿಭಿಃ, ತ್ರಿಭಿಃ	- ಈ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದ	ಏಭ್ಯಃ	- ಈ ಮೂರೂ ಗುಣಗಳಂದ
ಭಾವ್ಯಃ	- ಭಾವಗಳಿಂದ *	ಪರಮ್	- ಆತೀಳನಾದ
ಇದಮ್, -	- ಈ ಎಲ್ಲ	ಅವ್ಯಯಮ್	- ಅವಿಜಾತಿಯಾದ
ಸರ್ವಮ್ಯಾ		ಮಾಮ್	- ನನ್ನನ್ನು
ಜಗತ್	- ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಾಣ ಸಮುದಾಯವು	ನ, ಅಭಿಜಾನಾತಿ	- ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ

11ತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 7 ಶೈಲ್ಕ 14ರ ಘೋಣೋಽಕಾಪಿ

ದ್ವೈ, ಹಿ, ಏಷಾ, ಗುಣಮಯಿ, ಮಮ, ಮಾಯಾ, ದುರ್ತ್ಯಯಾ, ಮಾಮ್,
ಏವ, ಯೇ, ಪ್ರಪದ್ಯತೇ, ಮಾಯಾಮ್, ಏತಾಮ್, ತರಂತಿ, ತೇ ॥೧೪॥

ಹಿ	- ಏಕೆಂದರೆ	ಯೇ	- ಯಾವಪುರುಷರು (ಕೇವಲ)
ಏಷಾ	- ಈ	ಮಾಮ್, ಏವ	- ನನ್ನನ್ನೇ
ದ್ವೈ	- ಅಲೋಕಪಾದ ಅಫಾತ್	ಪ್ರಪದ್ಯತೇ	- ನಿರಂತರವಾಗಿ ಭಜಿಸುತ್ತಾರೋ
ಗುಣಮಯಿ	- ತ್ರಿಗುಣ ಮಯಿಯಾದ	ತೇ, ಏತಾಮ್	- ಅವರು ಈ
ಮಮ, ಮಾಯಾ -	ನನ್ನ ಮಾಯಿಯು	ಮಾಯಾಮ್	- ಮಾಯೆಯನ್ನು
ದುರ್ತ್ಯಯಾ	- ಬಹಳ ದುರ್ತ್ಯಯಾಗಿದೆ (ಆದರೆ)	ತರಂತಿ	- ದಾಟಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾರೆ.

(೧೧ತे ಅಧ್ಯಾಯ 7 ಶೈಲೀಕ 15ರ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಹಾಸಿ)

ನ, ಮಾಮ್, ದುಷ್ಪತಿನಃ, ಮೂರ್ಖಾಃ, ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ, ನರಾಧಮಾಃ,
ಮಾಯಯಾ, ಅಪಹೃತಚಾಳಾಃ, ಆಸುರಮ್, ಭಾವಮ್, ಆಶಿತಾಃ ||೧೫||

ಇಂತಹ ಸುಲಭ ಉಪಾಯವಿದ್ದರೂ ಸಹ -

ಮಾಯಯಾ	- ಮಾಯೆಯ	ಆಶಿತಾಃ	- ಆಶ್ಚಯಿಸಿರುವ
	ಮೂಲಕ	ನರಾಧಮಾಃ	- ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿನಿಂಜ
ಅಪಹೃತಚಾಳಾಃ	- ಯಾರ ಜಾಳಿಸು ಅಪಹರಿಸಲಿಟ್ಟದೆಯೋ (ಅಂತಹ)	ದುಷ್ಪತಿನಃ	- ದೂಷಿತ ಕರ್ಮ-ಮಾಡುವ
ಆಸುರಮ್	- ಆಸುರೀ	ಮೂರ್ಖಾಃ	- ಮೂರ್ಖಿಸನರು
ಭಾವಮ್	ಸ್ವಭಾವಣ್ಣನ್ನು	ಮಾಮ್	- ನನ್ನನ್ನು
		ನ, ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ	- ಭಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷತೆ :- ಈ 15ರ ಶೈಲೀಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಏನೆಂದರೆ ಯಾವ ಸಾಧಕರ ಶ್ರದ್ಧೆ ರಚಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ, ಸತಗುಣ ವಿಷ್ಣು ಹಾಗೂ ತಮಗುಣ ಶಿವ, ಇವರಲ್ಲಿ ಅತೀ ದೃಢವಾಗಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಅವರ ಜಾಳನ ಲೋಕವೇದ ಅಂದ್ರೆ ದಂತಕಥೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ ಈ ಶ್ರಿಗುಣಾಮಯೀ ಮಾಯೆಯ ಮೂಲಕ ಹರಣವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಇದೇ ಮೂರು ಪ್ರಧಾನ ದೇವತೆಗಳ ಅಥವಾ ಅನ್ಯ ದೇವತೆಗಳ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು (ಗೀತೆ ಜಾಳನ ದಾತನನ್ನು) ಭಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ರಾಕ್ಷಸ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ, ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ನೀಚ (ನರಾಧಮರು) ದೂಷಿತ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವ ಮೂರ್ಖರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ನನ್ನನ್ನು (ಗೀತೆ ಜಾಳನ ನೀಡುವ ಕಾಲ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು) ಮೊಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

(೧೧ತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 7 ಶೈಲೀಕ 20ರ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಹಾಸಿ)

ಕಾಮ್ಯಃ, ತ್ಯಃ, ತ್ಯಃ, ಹೃತಚಾಳಾಃ, ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ, ಅನ್ಯದೇವತಾಃ,
ತಮ್, ನಿಯಮಮ್, ಆಸ್ಥಾಯ, ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ, ನಿಯತಾಃ, ಸ್ವಯಾ ||೨೦||

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆ ಅಜ್ಞಾನ ! ವಿಷಯಾಸಕ್ತರಾದವರು -

ತ್ಯಃ, ತ್ಯಃ	- ಯಾವ-ಯಾವದೋ	ನಿಯತಾಃ	- ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ
ಕಾಮ್ಯಃ	- ಭೋಗಿಗಳ	ತಮ್, ತಮ್	- ಆಯಾಯ
	ಕಾಮನೆಯ ಮೂಲಕ	ನಿಯಮಮ್	- ನಿಯಮಗಳನ್ನು
ಹೃತಚಾಳಾಃ	- ಯಾರ ಜಾಳಿಸು ಅಪಹರಿಸಲಿಟ್ಟದೆಯೋ (ಆ ಜನರು)	ಆಸ್ಥಾಯ	- ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ
ಸ್ವಯಾ, ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ	- ತಮ್ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ	ಅನ್ಯದೇವತಾಃ	- ಚೇರೇ ದೇವತೆಗಳನ್ನು
		ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ	- ಭಜಿಸುತ್ತಾರೆ
			ಅಧಾರತ್ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

(ಇಂತೆ ಅರ್ಥಾಯ 7 ಶೈಲಿಕ 21ರ ಫೋಲಮೊಲಕಾಸಿ)

ಯಃ, ಯಃ	- ಯಾವ ಯಾವ	ತಸ್ಯ, ತಸ್ಯ	- ಆಯಾಯಾ ಭಕ್ತನ
ಭಕ್ತಃ	- ಸ್ತಾಮ ಭಕ್ತರು	ಶ್ರದ್ಧಾಮ್	- ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನ
ಯಾಮ್, ಯಾಮ್	- ಯಾವ ಯಾವ	ಅಹಮ್	- ನಾನು
ತನಮ್	- ದೇವತೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು	ತಾಮ್, ಏವ	- ಅದೇ ದೇವತೆಯ ಕುರಿತು
ಶ್ರದ್ಧಯಾ	- ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ	ಅಚಲಾಮ್	- ಸ್ಥಿರ
ಅಚ್ಯತುಮ್	- ಪೂಜಿಸಲು	ವಿದಧಾಮಿ	ಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ
ಇಚ್ಛಿ	- ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೋ		

(ಇಂತೆ ಅರ್ಥಾಯ 7 ಶೈಲಿಕ 22ರ ಫೋಲಮೊಲಕಾಸಿ)

ಸಃ, ತಯಾ, ಶ್ರದ್ಧಯಾ, ಯುಕ್ತಃ, ತಸ್ಯ, ಆರಾಧನಮ್, ಈಹತೇ,
ಲಭತೇ, ಚ, ತತಃ, ಕಾಮಾನ್, ಮಯಾ, ಏವ, ವಿಹಿತಾನ್, ಹಿ, ತಾನ್ ||೨೨||

ಹಾಗೂ -

ಸಃ	- ಆ ಪ್ರರುಷನು	ತಸ್ಯ	- ಆ ದೇವತೆಯ
ತಯಾ, ಶ್ರದ್ಧಯಾ	- ಆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ	ಆರಾಧನಮ್	- ಪೂಜೆಯನ್ನ
ಯುಕ್ತಃ	- ಯುಕ್ತನಾಗಿ	ಈಹತೇ	- ಮಾಡುತ್ತಾನೆ
ಚ	- ಮತ್ತು	ತಾನ್, ಕಾಮಾನ್	- ಆ ಬಯಸಿದ ಭೋಗಿಗಳನ್ನು
ತತಃ	- ಆ ದೇವತೆಯಿಂದ	ಹಿ	- ನಿಸ್ಸಂದೇಹಿಸಾಗಿ
ಮಯಾ, ಏವ	- ನನ್ನ ಮೂಲಕ್ಕೇ	ಲಭತೇ	- ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ
ವಿಹಿತಾನ್	- ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ		

(ಇಂತೆ ಅರ್ಥಾಯ 7 ಶೈಲಿಕ 23ರ ಫೋಲಮೊಲಕಾಸಿ)

ಅಂತರ್ತಾ, ತು, ಘಲಮ್, ತೇಷಾಮ್, ತತ್, ಭವತಿ ಅಲ್ಪಮೇಧಸಾಮ್,
ದೇವಾನಾ, ದೇವಯಜಃ, ಯಾಂತಿ, ಮದ್ಭಾಃ, ಯಾಂತಿ, ಮಾಮ್, ಅಪಿ ||೨೩||

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆ ಅಜುಂನ !

ತು	- ಆದರೆ	ದೇವಾನ್	- ದೇವತೆಗಳನ್ನು
ತೇಷಾಮ್	- ಆ	ಯಾಂತಿ	- ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ (ಮತ್ತು)
ಅಲ್ಪಮೇಧ-	- ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿ	ಮದ್ಭಾಃ	- ನನ್ನ ಭಕ್ತರು (ಹೇಗಾದರೂ
ಸಾಮ್	ಯುಭ್ಯವರ್		ಭಜಿಸಲಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ
ತತ್, ಘಲಮ್	- ಆ ಘಲವು		ಅವರು)
ಅಂತರ್ತಾ	- ನಾಶಾಗುವಂತಹದು	ಮಾಮ್, ಅಪಿ	- ನನ್ನನ್ನೇ
ಭವತಿ	- ಆಗಿದೆ (ಹಾಗೂ ಆ)	ಯಾಂತಿ	- ಸೇರುತ್ತಾರೆ.
ದೇವಯಜಃ	- ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರು		

(ಇ)ತೆ ಅರ್ಥಾಯ ೨ ಶ್ಲೋಕ ಉದ್ದರ ಘೋಷೋಕಾಸಿ)
 ಯಾಂತಿ, ದೇವತಾಃ, ದೇವಾನಾ, ಷಿತ್ಯನ್, ಯಾಂತಿ, ಷಿತ್ಯವತಾಃ;
 ಭೂತಾನಿ, ಯಾಂತಿ, ಭೂತೇಜ್ಯಾಃ, ಯಾಂತಿ, ಮದ್ಯಾಚಿನಃ, ಅಷಿ, ಮಾಮ್ ||೨೫||

ಕಾರಣ, ಈ ನಿಯಮವಿದೆ -

ದೇವತಾಃ	- ದೇವತೀಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವರು	ಭೂತಾನಿ	- ಭೂತೀಗಳನ್ನು
ದೇವಾನಾ	- ದೇವತೀಗಳನ್ನು	ಯಾಂತಿ	- ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ (ಮತ್ತು)
ಯಾಂತಿ	- ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ	ಮದ್ಯಾಚಿನಃ	- ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಭಕ್ತರು
ಷಿತ್ಯವತಾಃ	- ಷಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವರು	ಮಾಮ್, ಅಷಿ	- ನನ್ನನ್ನೇ
ಷಿತ್ಯನ್	- ಷಿತ್ಯಗಳನ್ನು	ಯಾಂತಿ	- ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅಧ್ಯಾತಿ ನನ್ನ ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯವಿಲ್ಲ
ಯಾಂತಿ	- ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ		
ಭೂತೇಜ್ಯಾಃ	- ಭೂತೀಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವರು		

❖ ವಿಶೇಷ ಮಾಹಿತಿ :- ಪ್ರಶ್ನೆ :- ಈಗ ಹಿಂದೂ ಸಹೋದರರು ಹೇಳುವರೇನೆಂದರೆ ಮರಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ, ಏನೆಂದರೆ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು, ಕರ್ಮಕಾಂಡ ಮಾಡಬೇಕು, ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಮಣ್ಣವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಯಷಿಗಳು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ನಾವು ಅವರನ್ನು ತಪ್ಪಿಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧವೇ? ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಾ, ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು, ಹಾಗೂ ಶಿವ ಕೂಡಾ ತಪಸ್ಸ ಮಾಡಿದರು. ಹಾಗಾದ್ದೇ ಅವರು ಕೂಡಾ ತಪ್ಪಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರೇನು?

ಉತ್ತರ :- ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಷಣೋಳಿಸಲಾಗಿದೆ, ಏನೆಂದರೆ ಯಾರು ಘೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಮೂರ್ಖರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಪಾಚಾರಿ ಶ್ಲೋಕಮಿರ್ಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಕಾದ್ದೇ ಬ್ರಹ್ಮನಿರಲಿ, ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಇರಲಿ ಹಾಗೂ ಶಿವನಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವ ಯಷಿಯಾದರೂ ಆಗಿರಲಿ. ಅವರಿಗೆ ವೇದಗಳ ಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯರಿಗಂತು ಎಲ್ಲಿಂದ ಇರುವುದು. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲೂ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮನಸೇಷ್ಟೆ ಆಚರಣೆ ಆಗಿದೆ, ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವ್ಯಾಧವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ಮರಾಟಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲವೇನು?

ಉತ್ತರ :- ಮರಾಟಗಳ ಜ್ಞಾನ ಯಷಿಗಳ ತಮ್ಮ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ವೇದ ಮತ್ತು ಗೀತೆ ಪರಮಾತ್ಮೆ ನೀಡಿರುವ ಜ್ಞಾನ. ಅದು ಮೊರ್ಖ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯಷಿಗಳು ವೇದಗಳನ್ನು ಓದಿದರು ಆದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಲೋಕವೇದದ (ಒಬ್ಬರಿನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದ ಕೇಳಿದ ಜ್ಞಾನ) ಆಧಾರದಿಂದ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವೇದಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು

ಅಂದೆ ‘ಓಂ’ ನಾಮದ ಜಪ ಯಜುವೇದದ ಅಧ್ಯಾಯ 40 ಶ್ಲೋಕ 15 ರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ಜಾನ್ನನ ಬ್ರಹ್ಮಾನಿಂದ ಪಡೆದರು. ಖಿಚಡೀ (ಮಿಶ್ರಿತ) ಜಾನ್ನಾಧಾರದ ಅನುಷಾರ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿ, ಯಾರಿಗೋ ಶಾಪ, ಇನ್ನೂರಿಗೋ ಆಶೀರ್ವಾದ ನೀಡಿ ಜೀವನ ನಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ಹೋದರು. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆಯೇನೆಂದರೆ ಯಾರು ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಆಚರಣೆ ಎಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಅಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಘೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ರಾಕ್ಷಸ ಸ್ವಭಾವದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ :- ಒಂದೊಮೈ ಪಾಂಡವರು ವನವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದರು. ದುರ್ಯೋಧನನ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ದೂರಾಸ ಮುಷಿಯು 48 ಸಾವಿರ ಮುಷಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಪಟವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದನು, ಏನೆಂದರೆ ಪಾಂಡವರು ತನ್ನ ಮನದ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಅನುಷಾರವಾಗಿ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಲಾರರು, ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಶಾಪಕೊಡುವೆನು ಅವರು ನಾಶವಾಗುವರು.

► **ವಿಜಾರ ಮಾಡಿ :-** ದೂರಾಸನು ಮಹಾ ತಪಸ್ಸೇಯಾಗಿದ್ದನು. ಆ ಘೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವ ಪಾಪಾಚಾರೀ ನೀಚನು (ನರಾಧಮನು) ಎಂಥಂತ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ! ದುಃಖಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ದುಃಖಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೋದನು. ಇದೇನು ರಾಕ್ಷಸಿಗೆ ಕರ್ಮವಲ್ಲವೇ? ಇವನೇನು ಕ್ರೂರಕರ್ಮ, ನೀಚನು ನರಾಧಮನಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಇದೇ ದೂರಾಸ ಮುಷಿಯು ಮಕ್ಕಳು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷೋಧವಶನಾಗಿ ಯಾದವರಿಗೆ ಶಾಪವನ್ನು ನೀಡಿದನು. ತಪ್ಪಂತು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು (ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಮತ್ತು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ಮ ಇನ್ನಿತರರು) ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಶಾಪ ಇಡೀ ಯಾದವ ಕುಲ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ನೀಡಿದನು. ದೂರಾಸನ ಶಾಪದಿಂದ 56 ಕೋಟಿ ಯಾದವರು ಪರಸ್ಪರ ಕಾದಾಡಿ ಸತ್ತು ಹೋದರು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕನು. ಏನಿದು ರಾಕ್ಷಸಿಗೆ ಕರ್ಮವಲ್ಲವೇ ದೂರಾಸ ಮುಷಿಯದು?

❖ **ಪುರಾಣಗಳ ರಚನೆ ಮಾಡಿದಂಥಹ ಮುಷಿಗಳ ಅನ್ಯಕರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಿರಿ :-**

ವಶಿಷ್ಠ ಮುಷಿಯು ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸನಾಗುವ ಶಾಪ ನೀಡಿದನು. ಅವನು ರಾಕ್ಷಸನಾಗಿ ದುಃಖಿಯಾದನು. ವಶಿಷ್ಠ ಮುಷಿಯು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ಸಾಯುವ ಶಾಪ ನೀಡಿದನು, ಏಕೆಂದರೆ ಆ ರಾಜನು ವಶಿಷ್ಠ ಮುಷಿಯಿಂದ ಯಜ್ಞ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿಸದೆ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಆ ರಾಜನೂ ವಶಿಷ್ಠ ಮುಷಿಗೆ ಸಾಯುವ ಶಾಪ ನೀಡಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಮೃತ್ಯುವಾಯ್ತು. ನಂತರ ವಶಿಷ್ಠರು ಮನಃ ಈ ರೀತಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದರು, ಇದು ಪುರಾಣದ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ :- ಇಬ್ಬರು ಮುಷಿಗಳು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಒಬ್ಬಳು ಅಪ್ಸರೆ ಬಂದಳು. ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೂ ಮುಷಿಗಳ ವೀರ್ಯಸಂಖಲನ (ವೀರ್ಯಪಾತ) ಆಯ್ತು. ಇಬ್ಬರೂ ಪದೇ-ಪದೇ ಹೋಗಿ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಂಥಹ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದ ಒಂದಂತು ವಶಿಷ್ಠ ಮುಷಿಯ ಆತ್ಮದ ಮನಜಸ್ಸುವಾಯ್ತು.

ಹೆಸರು ವಶಿಷ್ಟನೆಂದೇ ಇಡಲಾಯ್ತು. ಮತ್ತೊಬ್ಬಿಗೆ ಹುಂಭಕ ಖುಸಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಲಾಯ್ತು.

ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಖುಸಿಯ ಕರ್ಮ :— ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದನು. ಘೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದನು. ವಶಿಷ್ಟ ಖುಸಿಯು ಅವನನ್ನು ರಾಜ-ಖುಸಿ ಎಂದು ಕರೆದನು. ಅದರಿಂದ ಕ್ಷೋಧಿತನಾಗಿ ಕೋಲುಗಳಿಂದ ಹಾಗು ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ವಶಿಷ್ಟರ ನೂರು ಮತ್ತುರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಸಾಯಿಸಿದನು. ಆಗ ವಶಿಷ್ಟ ಖುಸಿಯು ಅವನನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮ-ಖುಸಿ ಎಂದು ಕರೆದಾಗ ಸಂತುಷ್ಟನಾದನು. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ತನಗೆ ರಾಜ-ಖುಸಿ ಎಂದು ಕರೆದರೆ ತನ್ನ ಅಪಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಬ್ರಹ್ಮ-ಖುಸಿ ಎಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ.

ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ! ಇದೇನು ರಾಷ್ಟ್ರಸೀ ಕರ್ಮವಲ್ಲವೇ? ಇಂತಿಂಥ ಖುಸಿಗಳ ರಚನೆಗಳಾಗಿವೆ ಹದಿನೆಂಟು ಮರಾಣಗಳು.

ಒಂದು ಸಮಯದಿ ಖುಸಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಕುಲಿತ್ತಿದ್ದ. ಒಬ್ಬ ಮೈನಕಾ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಉವರ್ತಶಿ ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದು ಕುಟೀರದ ಬಳಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಹಿತನಾದನು. ಪತಿ-ಪತ್ನಿ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿದರು. ಒಬ್ಬ ಕನ್ಯೆಯ ಜನ್ಮವಾಯ್ತು. ಶಕುಂತಲ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಕನ್ಯೆಗೆ 6 ತಿಂಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಉವರ್ತಶಿ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋರಟು ಹೋದಳು ಮತ್ತು ಹೇಳಿದಳು ತನ್ನ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಇಂದ್ರನು ಕಳುಹಿಸಿದನು, ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾಯ್ತು. ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣ ಖುಸಿಯ ಕುಟೀರದ ವಿದುರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಮನಃ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡಿನೋಳಗೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಹೋರಟು ಹೋದನು. ಪಾಲನೆ-ಮೋಷಣೆ ಮಾಡಿ ರಾಜ ದುಷ್ಯಂತನೊಡನೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಯ್ತು.

► ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ :— ಮೋದಲು ಅದೇ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡಿನೋಳಗೆ ಘೋರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಬರುತ್ತಲೇ ವಶಿಷ್ಟರ ಮತ್ತುರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಸಾಯಿಸಿದನು. ಉವರ್ತಶಿ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಮನಃ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಹೋದನು. ನಂತರ ಅವನೇನು ಗೀತೆಯನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದನೇನು? ಅದೇ ಲೋಕವೇದದ ಅನುಸಾರ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ ರಹಿತ ಮನಸೇಷ್ಟೆ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿದನು.

ಒಬ್ಬ ಅಗಸ್ಟ್ಯ ಮಹಾರ್ಷಿ ಇದ್ದ. ಅವನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದನು. ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳ ನೀರನ್ನು ಒಂದೇ ಗುಟುಕಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟನು ಮತ್ತು ನಂತರ ತುಂಬಿಸಿದನು, ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ. ಇದೇನು ಮುಕ್ತಿಯೇ? ಇಂತಿಂಥಹ ಖುಸಿಗಳ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಧಾರೆಯೇ ಮರಾಣವಾಗಿದೆ. ಮರಾಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆ ಜಾಣ ವೇದಗಳಲ್ಲಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಗೀತೆಯಲ್ಲಾಗಲೇ ಹೊಂದಾಣಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಖಂಡಿತ ಲೋಕವೇದವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕಾಗುವುದು.

ಈ ಖುಸಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿಕೊಂಡ ಲೋಕವೇದವನ್ನು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ಹಿಂದೂ

ಧರ್ಮದ ವರ್ತಮಾನದ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕರು, ಗೀತೆಯ ಪಂಡಿತರು, ಆಚಾರ್ಯರು ಹಾಗೂ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಮಹಾಮಂಡಲೇಶ್ವರರು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಎಂದರೆ ಹಿಂದೂಗಳು ಅದೇ ಅಜಾನ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಮನಸೇಚ್ಚಿ ಆಚರಣೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾ ಸಾಧನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

“ಗೀತೆ ಜಾನ್ವನ ನೀಡುವಾತನು ತನಗಿಂತ ಬೇರೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ”

ವರ್ತಮಾನದ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಗೀತೆಯ ಪಂಡಿತರು ಹಾಗು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಇದು ಕೂಡಾ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಎನೆಂದರೆ ಗೀತೆಯ ಜಾನ್ವನ ನೀಡುವಾತನು ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶ್ಲೋಕ 62ರಲ್ಲಿ ತನಗಿಂತ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಆಶ್ರಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎನೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಉಫ್ಫ್ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಎಂದರೆ ಗೀತೆಯ ಜಾನ್ವನದಾತನಿಗಿಂತ ಬೇರೆ ಯಾವ ಭಗವಂತನೂ ಇಲ್ಲ.

ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :-

“ಹಿಂದೂ ಸಹೋದರರು ಗೀತೆಯ ಜಾನ್ವವನ್ನು ಅರಿಯಲಿಲ್ಲ”.

ಗೀತೆಯ ಜಾನ್ವನ ಹೇಳುವಾತನು ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 7ರ ಶ್ಲೋಕ 29ರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞನನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, “ಯಾವ ಸಾಧಕರು ಜರಾ (ವೃದ್ಧಾವಸ್ಥೆ) ಮತ್ತು ಮರಣ (ಮೃತ್ಯು) ದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ (ಮೋಕ್ಷ) ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ತತ್ತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದಿಂದ ಹಾಗೂ ಸರ್ವ (ಎಲ್ಲಾ) ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅಜ್ಞನನು ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶ್ಲೋಕ 1ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು, ಎನೆಂದರೆ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 7 ಶ್ಲೋಕ 29ರಲ್ಲಿ ‘ತತ್ತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮ’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಏನಾಗಿದೆ? ಇದರ ಉತ್ತರ ಗೀತೆ ಜಾನ್ವನ ನೀಡುವ ಪ್ರಭುವು ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶ್ಲೋಕ 3ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ, ಎನೆಂದರೆ ಅವನು “ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನು”.

ಇದರ ಬಳಿಕ ಗೀತೆ ಜಾನ್ವನದಾತನು ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶ್ಲೋಕ 5, 7ರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞನನಿಗೆ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ, ಹಾಗು ಇದೇ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶ್ಲೋಕ 8, 9, 10ರಲ್ಲಿ ತನಗಿಂತ ಅನ್ಯ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದರೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಫಂಬ್ರಬ್ರಹ್ಮನ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಕೂಡಾ ಸ್ವಷ್ಟಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎನೆಂದರೆ ಯಾರು ನನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವರು. ಯಾರು ‘ತತ್ತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮ’ನ ಎಂದರೆ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಅವನನ್ನೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಂತ್ರ ‘ಓಂ’ ಈ ಒಂದಕ್ಕರವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ ತತ್ತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮನ (ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ/ ದಿವ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಫಂ ಬ್ರಹ್ಮನ)

ಒತ್ತರ್ಯು ಮೂರು ನಾಮದ “ಒಂ ತತ್ತ್ವ ಸತ್ತ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

► ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶೈಲ್ಕ 62ರಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯ ಜಾಣಿದಾತನು ಅದೇ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಪರಮ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ (ಶಾಶ್ವತಂ ಸ್ಥಾನಂ) ಸನಾತನ ಪರಮಧಾಮವನ್ನು (ಅದನ್ನು ಸಂತ ಗರೀಬ್ ದಾಸರು ಸತ್ಯಲೋಕ/ಅಮರ ಲೋಕವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ) ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಮೇಲಿನ ಜಾಣಿವು ಸಂತ ರಾಮ್ ಪಾಲ್ ರವರ ಮೂಲಕ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಗೀತೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನಗಳ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ವೀಡಿಯೋಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಎಂದರೆ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕರು/ ಗುರುಜನರು/ ಪಂಡಿತರು ಮತ್ತು ಮಂಡಲೀಶ್ವರರು ತಿಳಿಯಲಾರದಾದರು. ದಾಸ (ಲೇಖಕ) ಅರಿತಿದ್ದಾನೆ.

❖ ಹಿಂದೂ ಸಹೋದರರೆ ಮೇಲಿನ ಶೈಲ್ಕಗಳ ಫೋಟೋಕಾಪಿಯನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಓದಿ.

(೧೯ತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 7 ಶೈಲ್ಕ 29ರ ಫೋಟೋಕಾಪಿ)

ಪೃಷ್ಟಃ, ಗಂಧಃ, ಪೃಥಿವ್ಯಮಾ, ಚ, ತೇಜಃ, ಚ, ಅಸ್ಮಿ ವಿಭಾವಸೌ,
ಜೀವನಮಾ, ಸರ್ವಭೂತೇಷು, ತಪಃ, ಚ, ಅಸ್ಮಿ ತಪಸ್ಸಿಷು ||೯||

ಪೃಥಿವ್ಯಮಾ	- ಪೃಥಿವ್ಯಲ್ಲಿ	ಸರ್ವಭೂತೇಷು	- ಸರ್ವಸ್ತ ಭೂತಗಳಲ್ಲಿ
ಪೃಷ್ಟಃ	- ಪವಿತ್ರ*ವಾದ	ಜೀವನಮಾ	- (ಅಪುಗಳ) ಜೀವನ
ಗಂಧಃ	- ಗಂಧವು		ನಾನು ಆಗಿದ್ದೇನೆ
ಚ	- ಮತ್ತು	ಚ	- ಮತ್ತು
ವಿಭಾವಸೌ	- ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ	ತಪಸ್ಸಿಷು	- ತಪಸ್ಸಿಗಳಲ್ಲಿ
ತೇಜಃ, ಅಸ್ಮಿ	- ತೇಜಸ್ಸು ಆಗಿದ್ದೇನೆ	ತಪಃ, ಅಸ್ಮಿ	- ತಪಸ್ಸು ಆಗಿದ್ದೇನೆ
ಚ	- ಹಾಗೂ		

(೨೦ತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲ್ಕ 1ರ ಫೋಟೋಕಾಪಿ)

ಕಿರ್ಮಾ, ತತ್ತ್ವ, ಬ್ರಹ್ಮ ಕಿರ್ಮಾ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಮಾ, ಕಿರ್ಮಾ, ಕರ್ಮ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ, ಅಧಿಭೂತಮಾ, ಚ, ಕಿರ್ಮಾ, ಪ್ರೋತ್ಸಹ್ಮಾ, ಅಧಿದ್ರೋಮಾ, ಕಿರ್ಮಾ, ಉತ್ಸತೇ ||೧||
ಭಗವಂತನ ಮಾತು ತಿಳಿಯದೇ ಹೋದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅಜುರ್ ನ ಕೇಳಿದನು -

ಪುರುಷೋತ್ತಮ	- ಹೇಪುರುಷೋತ್ತಮ!	ಕಿರ್ಮಾ	- ಯಾವುದನ್ನು
ತತ್ತ್ವ, ಬ್ರಹ್ಮ	- ಆ ಬ್ರಹ್ಮವು	ಪ್ರೋತ್ಸಹ್ಮಾ	- ಹೇಳಲಾಗಿದೆ
ಕಿರ್ಮಾ	- ಯಾವುದು?	ಚ	- ಮತ್ತು
ಅಧ್ಯಾತ್ಮಮಾ	- ಅಧ್ಯಾತ್ಮವೆಂದರೆ	ಅಧಿದ್ರೋಮಾ	- ಅಧಿದ್ರೋಮವೆಂದು
ಕಿರ್ಮಾ	- ಏನು?	ಕಿರ್ಮಾ	- ಯಾವುದಕ್ಕೆ
ಕರ್ಮ, ಕಿರ್ಮಾ	- ಕರ್ಮ ಎಂದರೆ ಏನು?	ಉತ್ಸತೇ	- ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?
ಅಧಿಭೂತಮಾ	- ಅಧಿಭೂತವೆಂಬ (ಹಸರಿನಿಂದ)		

(೧೧ತे ಅಧ್ಯಾಯ ಇ ಶ್ಲೋಕ ತರ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಕಾಸಿ)

ಅಕ್ಷರಮ್, ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮಮ್, ಸ್ವಭಾವಃ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಮ್, ಉಚ್ಚತೇ,
ಭೂತಭಾವೋದ್ಭವಕರಃ ವಿಸರ್ಗಃ ಕರ್ಮಸಂಜ್ಞಃ ॥೨॥

ತಃ ರೀತಿ ಅರ್ಚನೆ ಪ್ರಶ್ನಿಯ ನಂತರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹೇಳಿದ, ಎಲ್ಲೆ ಅರ್ಚನೆ -

ಪರಮಮ್	- ಪರಮ	ಭೂತಭಾವೋ-	- ಭೂತಿಗಳ ಭಾವವನ್ನು
ಅಕ್ಷರಮ್	- ಅಕ್ಷರವು	ದ್ವಾರಕರಃ	ಉಂಟುಮಾಡುವ (ಯಾವ)
ಬ್ರಹ್ಮ	- ಬ್ರಹ್ಮಾಗಿದೆ	ವಿಸರ್ಗಃ	- ತ್ವಾಗೆವಿದೆ (ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚನಾರೂಪಿ ಕ್ತಿಯೆಯನ್ನು)
ಸ್ವಭಾವಃ	- ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಅಥಾತ್ ಜೀವಾತ್ಮನು	ಕರ್ಮಸಂಜ್ಞಃ	- ಕರ್ಮ ಎಂಬ ಹಸರನಿಂದ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.
ಅಧ್ಯಾತ್ಮಮ್	- ಅಧ್ಯಾತ್ಮೇಂಬ (ಹಸರನಿಂದ)		
ಉಚ್ಚತೇ	- ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ		

(೧೧ತೆ ಅಧ್ಯಾಯ ಇ ಶ್ಲೋಕ ರರ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಕಾಸಿ)

ಅಂತಕಾಲೇ, ಚ, ಮಾರ್ಮ, ಏವ, ಸ್ವರ್ನಾ, ಮುಕ್ತಾಂತ, ಕಲೇವರಮ್, ಯಃ,
ಪ್ರಯಾತಿ, ಸಃ, ಮದ್ಬಾಪಮ್, ಯಾತಿ, ನ, ಅಸ್ತಿ, ಅತ್, ಸಂಶಯಃ ॥೩॥

ಯಃ	- ಯಾವ ಪ್ರರೂಪನು	ಸಃ	- ಅವನು
ಅಂತಕಾಲೇ ಚ	- ಅಂತ್ಯ ಕಾಲ ದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ	ಮದ್ಬಾಪಮ್	- ನನ್ನ ಸಾಕಾಶ್
ಮಾರ್ಮ, ಏವ	- ನನ್ನಿಂದೇ	ಯಾತಿ	- ಸ್ವರೂಪನ್ನು
ಸ್ವರ್ನಾ	- ಸ್ವರ್ನಂ ಮಾಡುತ್ತ	ಅತ್	- ಇದರಲ್ಲಿ
ಕಲೇವರಮ್	- ಶರೀರವನ್ನು	ಸಂಶಯಃ	- ಯಾವುದೇ
ಮುಕ್ತಾಂತ	- ತ್ವಾಗಮಾಡಿ	ನ, ಅಸ್ತಿ	ಸಂಶಯವು
ಪ್ರಯಾತಿ	- ಹೋಗುತ್ತಾನೋ		ಇರುವದಿಲ್ಲ.

(೧೧ತೆ ಅಧ್ಯಾಯ ಇ ಶ್ಲೋಕ 7ರ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಕಾಸಿ)

ತಸ್ಮಾತ್, ಸರ್ವೇಷು, ಕಾಲೇಷು, ಮಾರ್ಮ, ಅನುಸ್ವರ, ಯುಧ್ಯ, ಚ,
ಮಯಿ, ಅರ್ಥತಮನೋಬುದ್ಧಿ, ಮಾರ್ಮ, ಏವ, ಏಷ್ಟಿ, ಅಸಂಶಯಮ್ ॥೪॥

ತಸ್ಮಾತ್	- ಆದ್ಯರಿಂದ (ಹೇ ಅರ್ಚನೇ! ನಿಂನು)	(ತಃ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ)	
ಸರ್ವೇಷು	- ಎಲ್ಲ	ಮಯಿ	- ನನ್ನಲ್ಲಿ
ಕಾಲೇಷು	- ಸಮಯದಲ್ಲಿ (ನಿರಂತರ)	ಅರ್ಥತಮನೋ,-	- ಅರ್ಥತಮಾದ
ಮಾರ್ಮ	- ನನ್ನ	ಬುದ್ಧಿ:	ಮನಸ್ಸಿ-ಬುದ್ಧಿ
ಅನುಸ್ವರ	- ಸ್ವರ್ನಂ ಮಾಡು		ಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ
ಚ	- ಮತ್ತು		(ನಿಂನು)
ಯುಧ್ಯ	- ಯುದ್ಧಾನ್ನನ್ನೂ ಮಾಡು!	ಅಸಂಶಯಮ್	- ನಿಸ್ಪಂದೇಹಾಗಿ
		ಮಾರ್ಮ, ಏವ	- ನನ್ನಿಂದೇ
		ಏಷ್ಟಿ	- ಪದೆಯುವೆ

(೧೧ತे ಅಧ್ಯಾಯ ಇ ಶ್ಲೋಕ ಇ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಹಾಬಿ)

ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗಯುಕ್ತೇನ, ಚೇತಸಾ, ನಾನ್ಯಾಗಾಮಿನಾ, ಪರಮಾ,
ಪುರುಷಮ್, ದಿವ್ಯಮ್, ಯಾತಿ, ಪಾಠ್, ಅನುಚಿಂತಯನ್ ||೮||

ಪಾಠ್	- ಹೇ ಪಾಠ್ ನೇ	ಅನುಚಿಂತಯನ್ - ನಿರಂತರ ಚಿಂತನೆ
ಅಭ್ಯಾಸ-	- ಪರಮೀಶ್ವರನ	ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸೆ
ಯೋಗ-	ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸ	ಪರಮ
ಯುಕ್ತೇನ	ರೂಪಮಾದ ಯೋಗ	(ಪ್ರಕಾಶಸ್ವರೂಪಿ)
	ದಿಂದ ಯುಕ್ತನಾಗಿ	ದಿವ್ಯ
ನಾನ್ಯಾಗಾಮಿನಾ	- ಬೇರೆ ಕಡೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ	ಪುರುಷನನ್ನು
	ಹೋಗಿರಿರುವ	ಅಧಾರ್ತ
ಚೇತಸಾ	- ಚಿತ್ತದಿಂದ	ಪರಮೀಶ್ವರನನ್ನೇ
		ಯಾತಿ - ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ

(೧೨ತೆ ಅಧ್ಯಾಯ ಇ ಶ್ಲೋಕ ೭ರ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಹಾಬಿ)

ಕರ್ಮಮ್, ಪುರಾಣಮ್, ಅನುಶಾಸಿತಾರಮ್, ಅಳ್ವೋಃ, ಅಂಬೋಯಾಂಸಮ್,
ಅನುಸ್ತರೇತಾ, ಯಃ, ಸಮ್ಸ್ಯ, ಧಾತಾರಮ್, ಅಚಿಂತ್ಯರೂಪಮ್,
ಅದಿತ್ಯವರ್ಣಮ್, ತಮಃ: ಪರಸ್ತಾತ್ ||೯||

ಆದ್ವರಿಂದ -

ಯಃ	- ಯಾವ ಪುರುಷನು	ಅಳ್ವೋಃ, - ಸೂಕ್ಷ್ಮಿಂತಲೂ
ಕರ್ಮಮ್	- ಸರ್ವಜ್ಞ	ಅಂಬೋಯಾಂಸಮ್ - ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾದವನು
ಪುರಾಣಮ್	- ಅನಾದಿ	ಸರ್ವಸ್ಯ - ಎಲ್ಲರೆ
ಅನುಶಾಸಿತಾರಮ್	- ಎಲ್ಲರೆ ನಿಯಂತಾ *	ಧಾತಾರಮ್ - ಧಾರಕೆ-ಪ್ರೋಷಕೆ
ಅಚಿಂತ್ಯ-	- ಅಚಿಂತ್ಯ	ಪರಸ್ತಾತ್ - ಮಾಡುವವನು
ರೂಪಮ್	ಸ್ವರೂಪನು	- ಪರನಾದ ಶುದ್ಧ
ಅದಿತ್ಯವರ್ಣಮ್	- ಸೂರ್ಯನಂತೆ ನಿತ್ಯ ಚೈತನೆಪ್ರಕಾಶ ರೂಪನು (ಮತ್ತು)	ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಫಿನ ಪರಮೀಶ್ವರನ
ತಮಃ:	- ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ	ಅನುಸ್ತರೇತಾ - ಸ್ವರ್ಚಿತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ.

(೧೨ತೆ ಅಧ್ಯಾಯ ಇ ಶ್ಲೋಕ ೧೦ರ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಹಾಬಿ)

ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ, ಮನಸ್ಸಾ, ಅಚಲೇನ, ಭಕ್ತಾತ್ಯ ಯುಕ್ತಃ, ಯೋಗಿಬುಲೇನ, ಚೆ
ಷವ, ಭ್ರಮೋಃ, ಮಧ್ಯೇ, ಪ್ರಾಣಮ್, ಅವೇಶ್ಯ, ಸಮ್ಯೂಕ್ಷ, ಸಹಿತಮ್, ಪರಮ್,
ಪುರುಷಮ್, ಉಪ್ಯೇತಿ, ದಿವ್ಯಮ್ ||೧೦||

ಸಹಿತಮ್	- ಆ	ಚ	- ಮತ್ತೆ
ಭಕ್ತಾತ್ಯ ಯುಕ್ತಃ	- ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾದ ಪುರುಷನು,	ಅಚಲೇನ	- ನಿಶ್ಚಲವಾದ
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ	- ಅಂತ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಕೂಡ)	ಮನಸ್ಸಾ	- ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ
ಯೋಗಿಬುಲೇನ	- ಯೋಗಿಬುಲದಿಂದ	(ಸ್ವರ್ನಾ)	- ಸ್ವರ್ನಾಮಾಡುತ್ತ
ಭ್ರಮೋಃ	- ಭ್ರಮಕಿರು	ತಮ್	- ಆ
ಮಧ್ಯೇ	- ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ	ದಿವ್ಯಮ್	- ದಿವ್ಯರೂಪನಾದ
ಪ್ರಾಣಮ್	- ಪ್ರಾಣವನ್ನು	ಪರಮ್	- ಪರಮ
ಸಮ್ಯೂಕ್ಷ	- ಒಳ್ಳೆಪ್ರಕಾರದಿಂದ	ಪುರುಷಮ್, ಏವ-	ಪುರುಷ
ಅವೇಶ್ಯ	- ಸ್ಥಾಪಿಸಿ		ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ
			ಪಡೆಯುತ್ತಾವೆ

ಇದರಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಏನೆಂದರೆ “ಹಿಂದೂಗಳು ಗೀತೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರಿಯಲೀಲ್ಲ”

{ಇದನ್ನು ಸಂತ ರಾಮಾಪಾಲ್ ದಾಸ ವಿದ್ವಾಂಸ ಅರಿತನು.}

► ವಿಶೇಷ :- ಹಿಂದೂ ಸಹೋದರರೇ! ಪಾರಿವಾಳವು ಕಣಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಬೆಕ್ಕಿನಿಂದಾಗುವ ಅಪಾಯ ಆಗದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಪಾರಿವಾಳದ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ನೋಡಿರಿ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿ. ತಾವು ವಿದ್ಯಾವಂತರು. 21ನೇ ಶತಮಾನದ ಸಭ್ಯಸಥರು ಹಾಗು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಇಂದು ಇದು 200 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಭಾರತವಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೂರ್ವಜರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಬಹಳ ನಿಮ್ಮಾಲ ಆತ್ಮವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನಿ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕರು/ಮಂಡಳೀಶ್ವರರು/ಪಂಡಿತರು/ಆಚಾರ್ಯರು/ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಮೂರಣ ವಿದ್ವಾಂಸರು/ ಶ್ರೀ ಮದ್ದಗವದ್ವೀತೆಯ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಂದು ತಿಳಿದು ಇವರ ಸುಳ್ಳ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಥ-ವಿಶ್ವಾಸ (ಬ್ಲೈನ್‌ಫ್ರೆಂಚ್) ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಇವರ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿರುವಂಥಹ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮನಸೇಚ್ಚಿ ಆಚರಣೆಯಿಳ್ಳ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ಹೋದರು ಮತ್ತು ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೂರ್ವಜರ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಜ್ಞ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವು. ಇದೇ ಪವಿತ್ರ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜವು ಈ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಹೀನರ ಮೂಲಕ ಭ್ರಮಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಿರಿ. ತಾವು ಮನ: ಗೀತೆಯನ್ನು ಓದಿ. ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ, ಏನೆಂದರೆ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 23-24ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ, ಏನೆಂದರೆ ಹೇ ಅಜ್ಞನ! ಯಾರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮನಸೇಚ್ಚಿ ಆಚರಣೆ (ಭಕ್ತಿ) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸುಖವು ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸಿದ್ಧಿಗಳು (ಸತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಕೂಲ ಸಾಧನೆಯಿಂದಾಗುವ ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಗಳು) ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಗತಿ (ಮೋಕ್ಷ) ಯೂ ಆಗಲಾರದು.

❖ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಹಿಂದೂ ಸಹೋದರರೇ! ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಈ 3 ವಸ್ತುಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. 1. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖಿಸಿಗಲೆಂದು. 2. ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧವಾಗಲೆಂದು, ಯಾವ ಸಂಕಷ ಬರದಿರಲೆಂದು. 3. ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲೆಂದು. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಿರುವಂಥಹ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ಮೂರೂ ವಸ್ತುಗಳು ದೋರಕಲಾರವು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿಲಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16ರ ಶ್ಲೋಕ 24ರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೂ ಸ್ವಷ್ಟ ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಏನೆಂದರೆ :-

ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶ್ಲೋಕ 24 :- ಇದರಿಂದ ನಿನಗಾಗಿ ಹೇ ಅಜ್ಞನ! ಕರ್ತವ್ಯ (ಯಾವ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು) ಹಾಗೂ ಅಕರ್ತವ್ಯ (ಯಾವ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬಾರದು)ದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿವೆ.

❖ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಗುರು ಹಾಗು ಪ್ರಚಾರಕ ಆಚಾರ್ಯರು, ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಅಂತಹೀ

ಶ್ರೀ ಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಗೀತೆಯ ಜ್ಞಾನ ನೀಡುವಾತನಿಗೆ (ಯಾರನ್ನ ಇವರು ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಅವಿನಾಶೀ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇವರ ಜನ್ಮ-ಮೃತ್ಯು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರಿಲ್ಲ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಸುಳಾಗಿವೆ.

ತಾವು ನೋಡಿ ಸ್ವತಃ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶೈಲೀಕ 12, ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶೈಲೀಕ 5, ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 10 ಶೈಲೀಕ 2ರಲ್ಲಿ ಗೀತೆ ಜ್ಞಾನ ನೀಡುವಾತನು (ಇವರ ಅನುಸಾರ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಉಫ್ಫ್ರೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ “ಹೇ ಅಜ್ಞನ!”! ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಬಹಳಪ್ಪು ಜನ್ಮಗಳು ಆಗಿ ಹೋಗಿವೆ, ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶೈಲೀಕ 5)

❖ ಹೇ ಅಜ್ಞನ! ನಾನು-ನೀನು ಹಾಗೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜರು ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರು ಮೊದಲಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಮುಂದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ, ಎಂದರೆ ನಾನು (ಗೀತೆ ಜ್ಞಾನದಾತ) ನೀನು (ಅಜ್ಞನ) ಹಾಗು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸೈನಿಕರು ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಮೊದಲೂ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ್ದರು, ಮುಂದೆ ಕೂಡಾ ಜನ್ಮ ತಾಳುವರು. (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶೈಲೀಕ 12)

❖ ನನ್ನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಖಚಿ ಜನರಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧಗಳ ಹಾಗೂ ಯಾವ ದೇವತೆಗಳೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಇವರೆಲ್ಲರ ಆದಿ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದೇನೆ (ಉತ್ಪತ್ತಿಕರ್ತನ). (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 10 ಶೈಲೀಕ 2)

❖ ಹಿಂದೂ ಸಹೋದರರೇ! ದಯವಿಟ್ಟು ಘೋಟಕೋಕಾಪಿಗಳನ್ನು ಓದಿ. ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಪದಚೀದಗಳು ಮತ್ತು ಪದಗಳ ತರ್ಕದನುಸಾರ ಮೇಲಿನ ಶೈಲೀಕಗಳದ್ದು. ಎಂದರೆ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶೈಲೀಕ 24, ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶೈಲೀಕ 5, ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶೈಲೀಕ 12, ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 10 ಶೈಲೀಕ 2. ಇದು ಗೀತಾ ಪ್ರೇಸ್ ಗೋರಬಿಪುರದಿಂದ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಜಯದಯಾಲ್ ಗೋಯಂದಕಾರವರ ಮೂಲಕ ಅನುವಾದಿತಗೊಂಡಿದೆ :-

(ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 16 ಶೈಲೀಕ 24ರ ಘೋಟಕೋಕಾಪಿ)

ತಸ್ಮಾತ್, ಶಾಸ್ತ್ರಮ್, ಪ್ರಮಾಣಮ್, ತೇ, ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥಿತ್ವಾ,

ಜ್ಞಾತ್ವಾ, ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಾನನೋತ್ತಮ್, ಕರ್ಮ, ಕರ್ತೃಮ್, ಇಹ, ಅರ್ಹಸಿ ॥೨೪॥

ತಸ್ಮಾತ್	- ಆದ್ವರಿಂದ	(ಪರಮ್)	- ಹೀಗೆಂದು
ತೇ	- ನಿನಗಾಗಿ	ಜ್ಞಾತ್ವಾ	- ತಿಳಿದು (ನೀನು)
ಇಹ, ಕಾರ್ಯಾ-	- ಈ ಕರ್ತೃವ್ಯವಸ್ಥೆ	ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಾ-	- ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಲಿಂದ
ಕಾರ್ಯ	ಆಕರ್ಷಣವ್ಯದ	ನೋತ್ತಮ್	ನಿಯತವಾದ
ವ್ಯವಸ್ಥಿತ್ವಾ	ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ	ಕರ್ಮ	- ಕರ್ಮವೇ
ಶಾಸ್ತ್ರಮ್	- ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರೇ	ಕರ್ತೃಮ್	- ಮಾಡಲು
ಪ್ರಮಾಣಮ್	- ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದೆ	ಅರ್ಹಸಿ	- ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುವೆ

(ಇಂತೆ ಅರ್ಥಾಯ 2 ಶೈಲಿಕ 12ರ ಫೋಲೋಲೊಪಾಸಿ)

ನ, ತು, ಏವ, ಅಹಮ್, ಜಾತು, ನ, ಆಸಮ್, ನ, ತ್ವಮ್, ನ, ಇಮೇ,
ಜನಾಧಿಪಾಃ, ನ, ಚ, ಏವ, ನ, ಭವಿಷ್ಯಾಮಃ, ಸರ್ವೇ, ವರ್ಯಮ್, ಅತಃ, ಪರಮ್ ||೧೬||

ಎಕೆಂದರೆ ಆತ್ಮಶಾಶ್ವತ, ಆದುದರಿಂದ ಶೋಕಮಾವುದು ಯತ್ಕವಲ್ಲ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ

(ಏವಂ)	- ಈ ಪ್ರಕಾರ	ನ, (ಆಸನ್)	- ಇರಲಿಲ್ಲಪೆಂಬುದಿಲ್ಲ
ಅಹಂ	- ನಾನು		(ಅಂದರೆ ಇದ್ದರು)
ಜಾತು	- ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ		ಹಾಗೆಯೇ
ನ, ತು, ಆಸಮ್	- ಇರಲಿಲ್ಲ (ಎಂಬುದು)	ಅತಃ, ಪರಮ್	- ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ
ನ, ಏವ, ನ	- ಇಲ್ಲಪೇ ಇಲ್ಲ	ವರ್ಯಂ, ಸರ್ವೇ	- ನಾವೆಲ್ಲರು
ತ್ವಂ	- ನಿನಾಗಲಿ	ನ, ಭವಿಷ್ಯಾಮಃ	- ಇರುವುದಿಲ್ಲಪೆಂಬುದು
ಇಮೇ	- ಜನಾಧಿಪಾಃ	ನ	- ಇಲ್ಲ (ಅಂದರೆ ಇರುತ್ತೇವೆ).
ಚ	- ಈ ರಾಜರುಗಳಾದರೂ		

(ಇಂತೆ ಅರ್ಥಾಯ 4 ಶೈಲಿಕ 5ರ ಫೋಲೋಲೊಪಾಸಿ)

ಬಹೂನಿ, ಮೇ, ಷ್ವತೀತಾನಿ, ಜನಾನಿ, ತಪ, ಚ, ಅಜುಂನ,
ತಾನಿ, ಅಹಮ್, ವೇದ, ಸ್ವಾರ್ಥಾಃ, ನ, ತ್ವಮ್, ವೇತ್ಸ್ಯ ಪರಂತಪ ||೫||

ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಹೇಳಿದ -

ಪರಂತಪ	- ಹೇ ಪರಂತಪ	ಷ್ವತೀತಾನಿ	- ಆಗಿಹೋಗಿವೆ
ಅಜುಂನ	- ಅಜುಂನನೇ	ತಾನಿ	- ಆ
ಮೇ	- ನನ್ನ	ಸ್ವಾರ್ಥಾಃ	- ಎಲ್ಲಪು
ಚ	- ಮತ್ತು	ತ್ವಮ್	- ನಿನಗೆ
ತಪ	- ನಿನ್ನ	ನ, ವೇತ್ಸ್ಯ	- ಅರಿವಿಲ್ಲ
ಬಹೂನಿ	- ಅನೇಕ	ಅಹಮ್	- ನಾನು
ಜನಾನಿ	- ಜನ್ಮಾಳು	ವೇದ	- ಅರಿತಿರುವೆ.

(ಇಂತೆ ಅರ್ಥಾಯ 10 ಶೈಲಿಕ 2ರ ಫೋಲೋಲೊಪಾಸಿ)

ನ, ಮೇ, ವಿದುಃ, ಸುರಗಣಾಃ, ಪ್ರಭಾವಮ್, ನ, ಮಹಷ್ಯಾಯಃ,
ಅಹಮ್, ಆದಿಃ, ಹಿ, ದೇವಾನಾಮ್, ಮಹಷ್ಯೀಣಾಮ್, ಚ, ಸರ್ವಶಃ ||೬||

ಎಲ್ಲೆ ಅಜುಂನ -

ಮೇ	- ನನ್ನ	ಹಿ	- ಎಕೆಂದರೆ
ಪ್ರಭಾವಮ್	- ಉತ್ಸ್ತಿಯನ್ನು	ಅಹಮ್	- ನಾನು
	ಅಧಾರತಾ	ಸರ್ವಶಃ	- ಎಲ್ಲಪ್ರಕಾರದಿಂದ
	ಲೀಲೆಯಿಂದ	ದೇವಾನಾಮ್	- ದೇವತೆಗಳಿಗೂ
	ಪ್ರಕಟಮಾಗುವುದನ್ನು	ಚ	- ಮತ್ತು
ಸುರಗಣಾಃ	- ದೇವತೆಗಳು	ಮಹಷ್ಯೀ-	- ಮಹಷ್ಯಗಳಿಗೂ
ನ, ವಿದುಃ	ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ	ಣಾಮ್	(ಕೂಡ)
ಮಹಷ್ಯಾಯಃ-	- ಮಹಷ್ಯಗಳು	ಆದಿಃ	- ಆದಿಕಾರಣನಾಗಿದ್ದೇನೆ.
ನ, (ವಿದುಃ)	ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ		

► ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಓದುವವರೆ! ಯಾರು ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ-ಸಾಯುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಅವಿನಾಶೀ ಅಲ್ಲ, ನಾಶ ಹೊಂದುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾಶ ಹೊಂದುವವರು ಸಮರ್ಥರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : - ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಗೀತೆ ಜಾಣ ನೀಡುವಾತ (ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಉಫ್ರೋ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ) ಜನಿಸುತ್ತಾನೇ-ಸಾಯುತ್ತಾನೇ ಅಂದ್ರೆ ನಾಶ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆಂದಾದರೆ, ಅವಿನಾಶೀ ಎಂದರೆ ಜನ್ಮ-ಮರಣದಿಂದ ರಹಿತ ಪ್ರಭು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಅವನು ಗೀತಾ ಜಾಣದಾತನಿಗಿಂತ ಅನ್ಯನು?

ಉತ್ತರ : - ಈ ಉತ್ತರವು ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶ್ಲೋಕ 17 ಹಾಗು ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 15ರ ಶ್ಲೋಕ 16-17ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶ್ಲೋಕ 46, 61 ಹಾಗು 62ರಲ್ಲಿದೆ.

ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶ್ಲೋಕ 17 :- (ಗೀತೆ ಜಾಣದಾತನು ತನಗಿಂತ ಬೇರೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆ ಹೇಳಿದಾನೆ.) ನಾಶರಹಿತನಂತು ಅವನನ್ನು ತೀಳಿ, ಯಾರಿಂದ ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಗತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಅವಿನಾಶಿಯನ್ನು ವಿನಾಶಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸಮರ್ಥರಿಲ್ಲ. {ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶ್ಲೋಕ 46ರಲ್ಲಿಯೂ ತನಗಿಂತ ಅನ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಗೀತೆ ಜಾಣದಾತನು ಹೇಳಿದಾನೆ}

❖ **ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶ್ಲೋಕ 46 :-** ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವಾತ್ಮಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಅವರಿಂದಲೇ ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಗತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕರ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ಮೂರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯ ಪರಮ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ.

❖ **ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶ್ಲೋಕ 61 :-** {ಗೀತೆ ಜಾಣದಾತನು ತನಗಿಂತ ಬೇರೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಾನೆ.}

ಹೇ ಅಜುನ! ಶರೀರ ರೂಪಿ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದಂಥಹ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವಾತ್ಮಗಳಿಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಮಾಯೆಯಿಂದ (ಅವರ ಕರ್ಮಗಳನುಸಾರವಾಗಿ) ಭ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಾತ್ಮಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತನಾಗಿರುವನು.

❖ **ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶ್ಲೋಕ 62 :-** {ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗೀತೆ ಜಾಣದಾತನು ಅಜುನನಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅಂದರೆ ತನಗಿಂತ ಅನ್ಯ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಭಾವದಿಂದ ಹೋಗಲು ತೀಳಿಸಿದಾನೆ.}

ಹೇ ಭಾರತ! ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದಲೂ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗು. ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ನೀನು ಪರಮಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸನಾತನ ಪರಮಧಾಮ ಎಂದರೆ ಸತ್ಯಲೋಕ (ಅಮರ ಸಾಧಾನ) ವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆ.

“ಗೀತೆ ಜಾಣದಾತನಿಗಿಂತ ಅನ್ಯ ಹಾಗು ಅವಿನಾಶೀ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಧಾರಣೆ-ಮೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಕುರಿತು ಪ್ರಮಾಣವೇನೆಂದರೆ, ಕೇವಲ ಅವನೇ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿರುವನು,

ಇದರ ಪ್ರಮಾಣ”.

❖ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲೀಕ 16–17ರಲ್ಲಿ :-

ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲೀಕ 16ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ, ಏನೆಂದರೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮರುಪರು (ಪ್ರಭು) ಇದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಕ್ಷರ ಮರುಪ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಕ್ಷರ ಮರುಪ. ಇವರಿಬ್ಬರು ಹಾಗೂ ಇವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಾತ್ಮಗಳೂ ನಾಶ ಹೊಂದುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

❖ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲೀಕ 17ರಲ್ಲಿ ಗೀತೆ ಜಾಣ ನೀಡುವಾತನು ಸ್ವಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ, ಏನೆಂದರೆ :-

ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲೀಕ 17 :- ಉತ್ತಮ ಮರುಪ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಷ್ಠ ಪರಮೇಶ್ವರನಂತು ಮೇಲಿನ ಕ್ಷರ ಮರುಪ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಮರುಪರಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಅನನನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮೆ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಮೂರೂ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ಧಾರಣೆ-ಮೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನೇ ಅವಿನಾಶೀ ಪರಮೇಶ್ವರನಾಗಿರುವನು.

❖ ಹಿಂದೂ ಸಹೋದರರೇ! ದಯವಿಟ್ಟು ಮೋಟೋಕಾಪಿಗಳನ್ನು ಓದಿ. ಶ್ರೀಮಂದುಗವದ್ವಿತೀಯ ಪದಚೀದಗಳು ಮತ್ತು ಪದಗಳ ತರ್ಕದನುಸಾರ ಮೇಲಿನ ಶೈಲೀಕಗಳದ್ದು. ಇದು ಗೀತಾಪ್ರೇಸ್ ಗೋರ್ಹಾಪರದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಜಯದಯಾಲ್ ಗೋಯಂದಕಾರವರ ಮೂಲಕ ಅನುವಾದಿತಗೊಂಡಿದೆ.

(ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 2 ಶೈಲೀಕ 17ರ ಫೋಲಿಂಗ್‌ಕಾಸಿ)

ಅವಿನಾಶಿ, ತು, ತತ್ತಾ, ವಿದ್ಧಿ ಯೇನ, ಸರ್ವಮ್ಯಾ, ಇದಮ್ಯಾ, ತತ್ಮಮ್ಯಾ,
ವಿನಾಶಮ್ಯಾ, ಅವ್ಯಯಸ್ಯಾ, ಅಸ್ಯಾ, ನ, ಕಶ್ಚಿತ್, ಕರ್ತುಮ್ಯಾ, ಅಹರ್ತಿ ||१८||

ಕಃ ನಿರ್ಬಾಯಕ್ಷಸುಕಾರವಾಗಿ

ಅವಿನಾಶಿ	- ನಾಶರಹಿತ	ತತ್ಮಮ್ಯಾ	- ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿದೆ
ತು	- ಎಂದು(ನೀನು)	ಅಸ್ಯಾ	- ಈ
ತತ್ತಾ	- ಅದನ್ನು	ಅವ್ಯಯಸ್ಯಾ	- ಅವಿನಾಶಿಯ
ವಿದ್ಧಿ	- ತಿಳಿ	ವಿನಾಶಮ್ಯಾ	- ವಿನಾಶವನ್ನು
ಏನ	- ಯಾವುದರಿಂದ	ಕರ್ತುಮ್ಯಾ	- ಮಾಡಲು
ಇದಮ್ಯಾ	- ಈ	ಕಶ್ಚಿತ್	- ಯಾರೂ ಹೊಡ
ಸರ್ವಮ್ಯಾ	- ಸಂಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿ ಜಗತ್ತು	ನ, ಅಹರ್ತಿ	- ಸಮರ್ಥರಲ್ಲ

(ಇಂತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶೈಲಿಕ್ತ 46ರ ಫೋಲಿಯೋಲ್ಕಾಸಿ)

ಯತಃ; ಪ್ರವೃತ್ತಿಃ; ಭೂತಾನಾಮ್, ಯೀನ, ಸರ್ವಮ್, ಇದಮ್, ತಮ್,
ಸ್ವೇಕಮ್ ಇಂದಿ, ತಮ್, ಅಭ್ಯಚ್ಚ್ಯಂ, ಸಿದ್ಧಿಮ್, ವಿಂದತಿ, ಮಾನವಃ ||೪೬||

ಎಲ್ಲೆ ಅಜುಂನಾ ! -

ಯತಃ:	- ಯಾವ	ತಮ್	- ಆ, ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು
	ಪರಮೇಶ್ವರನಿಂದ	ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾಜಿಗಳ	- ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾಜಿಗಳ ಮೂಲಕ
ಭೂತಾನಾಮ್	- ಸಮುದ್ರಸ್ಯಾಜಿಗಳ	ಅಭ್ಯಚ್ಚ್ಯಂ	- ಪೂಜೆಮಾಡಿ †
ಪ್ರವೃತ್ತಿಃ:	- ಉತ್ಸ್ವತ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೋ (ಮತ್ತು)	ಮಾನವಃ	- ಮನುಷ್ಯನು
ಯೀನ, ಇದಮ್	- ಯಾರಿಂದ ಈ	ಸಿದ್ಧಿಮ್	- ಪರಮಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು
ಸರ್ವಮ್	- ಸಮುದ್ರ (ಜಗತ್ತು)	ವಿಂದತಿ	- ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ
ತಮ್	- ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೋ*		

(ಇಂತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶೈಲಿಕ್ತ 61ರ ಫೋಲಿಯೋಲ್ಕಾಸಿ)

ಕಶ್ಚಿರಃ; ಸರ್ವಭೂತಾನಾಮ್, ಹೃದ್ದೇಶೇ, ಅಜುಂನ, ತಿಷ್ಟತಿ
ಭಾರಮಯನಾ, ಸರ್ವಭೂತಾನಿ, ಯಂತ್ರಾರೂಢಾನಿ, ಮಾಯಯಾ ||೪೭||

ಎಕಂದರೆ -

ಅಜುಂನ	- ಹೇ ಅಜುಂನನೇ!	ಮಾಯಯಾ	- ತನ್ನ ಮಾಯೆಯಿಂದ (ಅವುಗಳ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ)
ಯಂತ್ರಾರೂಢಾನಿ	- ಶರೀರರೂಪಿ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ	ಭಾರಮಯನಾ	- ಅಲಸ್ಮತ್ತ
ಸರ್ವಭೂತಾನಿ	- ಸಮುದ್ರವ್ಯಾಖ್ಯಾಗಳನ್ನು	ಸರ್ವಭೂತಾನಾಮ್	- ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ
ಕಶ್ಚಿರಃ:	- ಅಯಂಯಾಮಿ ಪರಮೇಶ್ವರನು	ಹೃದ್ದೇಶೇ	- ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
		ತಿಷ್ಟತಿ	- ಸಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ

(ಇಂತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 18 ಶೈಲಿಕ್ತ 62ರ ಫೋಲಿಯೋಲ್ಕಾಸಿ)

ತಮ್, ಏವ, ಶರೀರಮ್, ಗಂಟ್ಯ, ಸರ್ವಭಾವೇನ, ಭಾರತ,
ತತ್ಸೂದಾತ್, ಪರಾಮ್, ಶಾಂತಿಮ್, ಸಾಧನಮ್, ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿ, ಶಾಶ್ವತಮ್ ||೪೮||

ಉದ್ದರಿಂದ -

ಭಾರತ	- ಹೇ ಅಜುಂನಾ! (ನಿನು)	ಪರಾಮ್	- ಪರಮ
ಸರ್ವಭಾವೇನ	- ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ	ಶಾಂತಿಮ್	- ಶಾಂತಿಯನ್ನು
ತಮ್, ಏವ	- ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಯೇ	ಶಾಶ್ವತಮ್	(ಹಾಗೂ) - ಸನಾತನಿಯಾದ
ಶರೀರಮ್, ಗಂಟ್ಯ	- ಶರೀರ * ಹೋಗು	ಸಾಧನಮ್	- ಪರಮಧಾಮವನ್ನು
ತತ್ಸೂದಾತ್	- ಆ ಪರಮಾಶ್ವನ ಕೈಪೆಯಿಂದಲೇ (ನಿನು)	ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿ	- ಪಡೆಯುವೆ

(ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲಿಕ 16ರ ಫೋಲೊಲೊಹಾಸಿ)

ದ್ವೌ, ಇಮ್ಮೊ, ಪುರುಷೌ, ಲೋಕೇ, ಕ್ಷರ್ಣಿ, ಚ, ಅಕ್ಷರ್ಣಿ, ಏವ, ಚೆ,
ಕ್ಷರ್ಣಿ, ಸೂರ್ಯಾಂಶಿ, ಭೂತಾನಿ, ಕೂಟಸ್ಥಿ, ಅಕ್ಷರ್ಣಿ, ಉಚ್ಚತೇ ||೧೬||

ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲೆ ಅಜೂನಾ ! -

ಲೋಕೇ	- ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ	ಏವ	- ಕೊಡೆ
ಕ್ಷರ್ಣಿ:	- ನಾಶಾಗುವುದು	ಇಮ್ಮೊ	- ಈ
ಚ	- ಹಾಗೂ	ದ್ವೌ	- ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದ +
ಅಕ್ಷರ್ಣಿ:	- ನಾಶಾಗದಿರುವುದು	ಪುರುಷೌ	- ಪುರುಷರಿದ್ದಾರೆ (ಇವರಲ್ಲಿ)
ಸೂರ್ಯಾಂಶಿ	- ಸಮುಸ್ತೇ	ಚೆ	- ಮತ್ತು
ಭೂತಾನಿ	- ಭೂತ- ಪೂರ್ಣಿಗಳ ಶರೀರವಾದರೋ	ಕೂಟಸ್ಥಿ:	- ಜೀವಾತ್ಮನು
ಕ್ಷರ್ಣಿ:	- ನಾಶಾಗು ವಂತಹುದು	ಅಕ್ಷರ್ಣಿ:	- ಅವಿನಾಶಿಯೆಂದು
		ಉಚ್ಚತೇ	- ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ

(ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲಿಕ 17ರ ಫೋಲೊಲೊಹಾಸಿ)

ಉತ್ತಮುಃ, ಪುರುಷಃ, ತು, ಅನ್ನಃ, ಪರಮಾತ್ಮಾ, ಇತಿ, ಉದಾಹೃತಃ,
ಯಃ ಲೋಕತ್ಯಾಯೂ, ಅವಿಷ್ಯ, ಬಿಭರ್ತಿ, ಅವ್ಯಯಃ, ಕಾಶ್ವರಕ: ||೧೭||

ಹಾಗೂ ಅವರಿಬ್ಬಿಗಿಂತ -

ಉತ್ತಮಃ	- ಉತ್ತಮನಾದ	ಏಫರ್ತಿ	- ಎಲ್ಲರ ಧಾರಣೆ ಮತ್ತು
ಪುರುಷಃ	- ಪುರುಷನು		ಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ
ತು	- ಆದರೋ		ಅವನನ್ನು
ಅನ್ನಃ	- ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ	ಅವ್ಯಯಃ	- ಅವಿನಾಶಿ
ಯಃ	- ಯಾರು	ಕಾಶ್ವರಃ:	- ಪರಮೇಶ್ವರ (ಮತ್ತು)
ಲೋಕತ್ಯಾಯೂ	- ಮೂರೂ	ಪರಮಾತ್ಮಾ	- ಪರಮಾತ್ಮ
	ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ	ಇತಿ	- ಈ ಪ್ರಕಾರಿಷಾಗಿ
ಅವಿಷ್ಯ	- ಪ್ರವೇಶಿಸಿ	ಉದಾಹೃತಃ	- ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

► ಭೂಮೆಯ ನಿವಾರಣೆ :- ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ ಶೈಲಿಕ 18ರಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯ ಜ್ಞಾನದಾತನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೇನೆಂದರೆ, ನಾನು ಲೋಕವೇದದ (ದಂತಕಥೆಯ) ಅಧಾರದಿಂದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಾನು. ಏಕಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಾತ್ಮಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮನು.

► ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ :- ಗೀತೆ ಜ್ಞಾನ ದಾತನು ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲಿಕ 3ರಲ್ಲಿ, ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನು (ಪುರುಷನು) ತನಗಿಂತ ಬೇರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಶೈಲಿಕ 5-7ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 8ರದೇ ಶೈಲಿಕ 8-9-10ರಲ್ಲಿ ತನಗಿಂತ ಅನ್ನ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದರೆ ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷ/ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಘನಬ್ರಹ್ಮ ಎಂದರೆ ದಿವ್ಯ ಪರಮ ಪುರುಷನ (ಪರಮೇಶ್ವರ) ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಲು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲಿಕ 9ರಲ್ಲಿಯೂ ಅವನನ್ನೇ ಎಲ್ಲರ ಧಾರಣೆ-ಮೋಷಣೆ ಮಾಡುವವನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲಿಕ 17ರಲ್ಲಿ ತನಗಿಂತ ಬೇರೆ

ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಪುರುಷನನ್ನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅವನನ್ನೇ ಎಲ್ಲರ ಧಾರಣೆ-ಮೋಷನೆ ಮಾಡುವ ಅವಿನಾಶೀ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ನಂತರ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲೀಕ 18ರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ, ಏನೆಂದರೆ “ನಾನಂತು ಲೋಕವೇದದ (ಕೇಳಿ-ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳ/ದಂತ ಕಥೆಗಳ) ಆಧಾರದಿಂದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. {ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಯಾರೆಂದು ಮೇಲೆ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 15 ಶೈಲೀಕ 17ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು}

ಕೆಲವು ಜನರು ಶೈಲೀಕ 18ನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆನೆಂದರೆ ನೋಡಿ! ಗೀತೆ ಜಾಣ ನೀಡುವಾತನು ತನ್ನನ್ನೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇವನಿಗಿಂತ ಅನ್ಯ, ಬೇರೆ ಯಾವ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮೂರ್ವಿ ಯೋಚನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಮೇಲೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ :- ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮಗಳು (ಕರ್ತವ್ಯ) ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ ಹಾಗೂ ಯಾವ ಕರ್ಮಗಳು (ಅಕರ್ತವ್ಯ) ಮಾಡದಿರಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ?

ಉತ್ತರ :- ಶ್ರೀಮದ್ಗವದಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 8 ಶೈಲೀಕ 13ರಲ್ಲಿ ಗೀತೆ ಜಾಣ ನೀಡುವಾತ ಪ್ರಭುವ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿ/ಮೂರ್ಚಿಯ ಕೇವಲ ಒಂದಕ್ಕರ 'ಓ' ಸೃಜನ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ನಾಮಗಳು (ಅಕರ್ತವ್ಯ) ಜಪ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ.

ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 3 ಶೈಲೀಕ 10-15ರಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವುದು (ಕರ್ತವ್ಯ), ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅಪುಗಳಲ್ಲಿ (ಪರಮ ಅಕ್ಷರ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು) ಅವಿನಾಶೀ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಇಷ್ಟರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಗೊಳಿಸಲು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

► **ಯಜ್ಞಗಳು 5 ಪ್ರಕಾರದ್ದಾಗಿವೆ :-** 1. ಧರ್ಮ ಯಜ್ಞ 2. ಧ್ಯಾನ ಯಜ್ಞ 3. ಹವನ ಯಜ್ಞ 4. ಪ್ರಣಾಮ ಯಜ್ಞ 5. ಜಾಣ ಯಜ್ಞ.

ಇಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಧಿಯನ್ನು ತತ್ತ್ವದರ್ಶಿ ಸಂತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದರ ಪ್ರಮಾಣ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶೈಲೀಕ 32-33-34ರಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಏನೆಂದರೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಫಂ ಬ್ರಹ್ಮ ತನ್ನ ಮುಖಕರು ಮಲದಿಂದ ಉಳಿಸಿದಂಥಿಹ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ಪಜಾಣ ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಮೋಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತೀಳಿದು ನೀನು ಕರ್ಮ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಂದಿತ ಮುಕ್ತನಾಗುವೆ. (ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶೈಲೀಕ 32)

ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶೈಲೀಕ 33 :- ಹೇ ಏರ-ಶೂರ ಅಜುರನಿ! ದ್ರವ್ಯಮಂಯ (ಧನದಿಂದ ಖಚುವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುವಂಥದ್ದು) ಯಜ್ಞಕ್ಕಿಂತ ಜಾಣಿಯಜ್ಞ ಎಂದರೆ ತತ್ತ್ವದರ್ಶಿ ಸಂತನ ಪ್ರವಚನ ಕೇಳುವುದು ಅಧಿಕ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತತ್ತ್ವದರ್ಶಿ ಸಂತನು ಧರ್ಮ-ಕರ್ಮ ಹಾಗು ಜಪ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ವಿಧಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹೀ ಜಾಣಿವಲ್ಲದೆ ಕರ್ಣಾನು (6ನೇ ಪಾಂಡವ) ಕೇವಲ ಚಿನ್ನವನ್ನು (ಗೋಲ್ರೋ) ದಾನ ಮಾಡಿದನು. ಅದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ (ಗೋಲ್ರೋ) ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಬಿಡಲಾಯ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಹಸಿವಾದಾಗ ಉಣಿ ಕೇಳಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಲಾಯ್ತೇನೆಂದರೆ, ತಾನು ಅನ್ವದಾನ (ಧರ್ಮ ಯಜ್ಞ) ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಚಿನ್ನವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಉಣಿ ಸಿಗಲಾರದು. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ತತ್ತ್ವದರ್ಶಿ ಸಂತ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕರ್ಣಾನು ಐದೂ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪೂರ್ಣ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾಯ 4 ಶೈಲೀಕ 33ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೇನೆಂದರೆ ದ್ರವ್ಯಮಂಯ

ಯಜ್ಞಕ್ಷಿಂತ ಜಾನ್ಯಯಜ್ಞ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಜಾನ್ಯಯಜ್ಞ ಎಂದರೆ ತತ್ವದರ್ಶಿ ಸಂತನ ಜಾನ್ಯ ಕೇಳುವುದರಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತಿತ್ತು, ಏನೆಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಗನುಸಾರ ಯಾವ ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮಗಳಿವೆಯೆಂದು?

ಗೀತೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ 4 ಶ್ಲೋಕ 34ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೇನೆಂದರೆ ಆ ತತ್ವಜಾನ್ಯವನ್ನು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಘನ ಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಮುಖ ಕರುಲದಿಂದ ವಾಣಿಗಳನ್ನು ನುಡಿದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಆ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ತತ್ವದರ್ಶಿ ಸಂತರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ತಿಳಿದುಕೊ. ಅವರಿಗೆ ವಿನಮ್ಮತೆಯಿಂದ ದೀಪ್ರಾದಂಡ ಪ್ರಕಾಮ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕರುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸರಳತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರು ಪರಮಾತ್ಮೆ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವಂಥಹ ಜಾನ್ಯನಿಂದ ಮಹಾತ್ಮರು ನಿನಗೆ ಆ ತತ್ವಜಾನ್ಯದ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವರು.

ಆ ತತ್ವಜಾನ್ಯವು ನನ್ನ (ಲೇಖಕ-ರಾಮ್‌ಪಾಲ್ ದಾಸನ) ಬಳಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ತವೇದದಲ್ಲಿ (ಸ್ವಸಮವೇದದಲ್ಲಿ) ಸ್ವತಃ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಘನಬ್ರಹ್ಮ ಕಬೀರರು ತನ್ನ ಮುಖಕರುಲದಿಂದ ಹೇಳಿದ ವಾಣಿ ಎಂದರೆ ಕಬೀರ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಛರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಶ್ರೀ ಧರ್ಮದಾಸರು (ಬಾಂಧವಾಗಢಾದವರು) ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಪರಮೇಶ್ವರ ಕಬೀರರು ಅದೇ ಜಾನ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಪೀಠಿಯ ಆತ್ಮ ಸಂತ ಗರೀಬ್‌ದಾಸರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಸತ್ಯಲೋಕವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದರು. ನಂತರ ಸಂತ ಗರೀಬ್‌ದಾಸರು ತಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದಂಥಹ ಕಬೀರರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಸೂಕ್ತವೇದದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಜಾನ್ಯವಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ (ಖಗ್ಯೇದ, ಯಜುವೇದ, ಸಾಮವೇದ ಹಾಗೂ ಅಥವಣವೇದ) ಜಾನ್ಯವು ಸೂಕ್ತವೇದದಿಂದಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜಾನ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಪರಮೇಶ್ವರರು ಸ್ವತಃ ಪೃಷ್ಟೀ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಜಾನ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದರು.

► ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಸಹೋದರರೇ ದಯವಿಟ್ಟು ಓದಿರಿ ಮುಸ್ತಕ “ಗೀತೆ ನಿನ್ನ ಜಾನ್ಯ ಅಮೃತ”. ಅದು ಲೇಖಕ {ಸಂತ ರಾಮ್‌ಪಾಲ್ ದಾಸ ಮಹಾರಾಜರ (ಸತ್ಯಲೋಕ ಆಶ್ರಮ ಬರವಾಲಾ)} ಮೂಲಕ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಬೆಲೆ ಕೇವಲ 20/- ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ತಾವು ಈ ಮುಸ್ತಕವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಪಡೆಯಲು ಬಯಸುವುದಾದಲ್ಲಿ, ದಯಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿ ಹೇಳಿಸಿ, ವಿಳಾಸವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೆಳಗೆ ನೀಡಿದಂಥಹ ಸಂಶ್ಯೇಗೆ SMS ಅಥವಾ Whatsapp ಮಾಡಿ, ಈ ಮುಸ್ತಕವನ್ನು ಖಂಡಿತ ಉಚಿತವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಅಂಚೆ ಖಚ್ಚ ಕೂಡಾ ತಾವು ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯ ಮುಸ್ತಕಗಳು :– ‘ಜಾನ್ಯ ಗಂಗಾ’ ಮತ್ತು ‘ಬದುಕುವ ದಾರಿ’ ಕೂಡಾ SMS ಅಥವಾ Whatsapp ಮೂಲಕ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇದರ ಹೋರತು ಮೇಲಿನ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಮುಸ್ತಕಗಳು ನಮ್ಮ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಅಥವಾ ಸಂತ್ ರಾಮ್‌ಪಾಲ್ ಜೀ ಮಹಾರಾಜ್ ಆಪ್‌ನಿಂದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಡೋನ್‌ಲೋಡ್ ಮಾಡಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ :– www.jagatgururamplaji.org

ಪ್ರವಚನ ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ Youtube ನಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚರ್ಮ ಮಾಡಿ “Sant Rampal Ji Kannada Satsang Channel”

SMS ಅಥವಾ Whatsapp ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆ :– 7026200360